

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

227

மார்ச் 2024
10.02.2024

சீவந்தி

100/-

புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

பாலமுனை பாறாக்
சிறப்பிதழ்

அல் அஸ்மத்
திக்குவல்லை கமால்
ஜவாத் மரைக்கார்
இ.சு.முரளிதரன்
ஈழக்கவி
கெக்கிராவ ஸுலைஹா
கந்தர்மடம் அ. அஜந்தன்
அன்பு ஜவஹர்ஷா
பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம்.அனஸ்
பேராசிரியர் றமீஸ் அப்துல்லா
பரணீ

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

**பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்கின்
“வலைக்குள் மலர்ந்த வனப்பு”**
அல் அஸீமத்..... 03

“புதம்” தரும் பரவசம்
திக்குவல்லை கமால்..... 07

பாவேந்தல் பாடல்கள் ஓர் அறிமுகம்
ஜவாத் மரைக்கார்..... 10

**நந்தா விளக்காய் ஒளிரும்
சந்தனப் பொய்கை”**
இ.சு.முரளிதரன் 13

பாலமுனை பாறாக்கின் குறும்பாக்கள்
ஈழக்கவி..... 15

**பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்கின்
“எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனைகளேளாடு” வாசித்து**
கெகிராவ ஸ்லைஹா.....18

**கவிஞர் பாலமுனை பாறாக்கின்
“மீள்ப் பறக்கும் நவ்நவ்நவ்”**
கந்தர்மடம் அ. அஜந்தன்.....21

**பொன்விழாக்கண்டி படைப்பாளியின்
50 எழுத்து ஆளுமைகள்**
அன்பு ஜவஹர்ஷா.....24

**பெண்ணியம் பேசும்
“தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா”**
பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம்.அனஸ்.....26

**தென்கிழக்கு முஸ்லிம்
பிரதேசத்தின் ஆவணம்**
பேராசிரியர் றமீஸ் அப்துல்லா.....34

தேர்காணல்

பாலமுனை பாறாக்கின் - 29

கவிஞர்

பாலமுனை பாறாக்கின் - 36

குறுங்கதை

பாலமுனை பாறாக்கின் - 36

ஜீவநதி

2024 மார்ச் இதழ் - 227

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவய்யந்தன்
ப.விஷ்ணுவரீத்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமணத்தறை ஆலையினையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் :

திரு.கி.நடராஜா
தில்லைநாதன் கோபிநாத்

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

தனிச்சந்தா - 100/= ஆண்டுச்சந்தா - 3000/=

வெளிநாடு - \$ 100U.S

மணியோடரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்

மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K.Bharaneetharan,

Kalaiahram ,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்

K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch

A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை

ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு

செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்

செழித்திட உற்றுறி உற்றுறி...

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்.!

- பாரதிதாசன்-

ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்க்கும் பாலமுனை பாறாக்

பாலமுனை மண்ணுக்கும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் வளம் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கும் இலக்கிய ஜாம்பவனாக பாலமுனை பாறாக் அவர்களை குறிப்பிட முடியும். 50 வருடங்களுக்கு மேலாக இலக்கியப் பணி செய்து கொண்டிருக்கும் உன்னதமான கவிஞராக பாலமுனை பாறாக் விளங்குகின்றார். காவியங்களை கிராமிய, பண்பாட்டுச் சுவையுடன் படைப்பதில் பாறாக் கைதேர்ந்தவர். அத்தோடு குறும்பாக்களையும் மிகச் சிறப்பாக ஆக்கி வருகின்றார். அண்மையில் ஈழத்தின் 50 ஆளுமைகள் பற்றிய மனப் பதிவுகளை மிக நேரத்தியாக நூலாக்கியிருந்தார். முற்போக்கு சிந்தனையும் இஸ்லாமியப் பற்றும் சமூகத்தின் மீது கரிசனையும் உள்ள படைப்பாளியாக இவர் விளங்குகின்றார். நேரான மாற்றங்களை இவரது படைப்புகள் வாயிலாக முன்னிலைப் படுத்துகின்றார். கவிதைக்குரிய அனைத்து இலட்சணங்களையும் கற்றுத் தேர்ந்தவராக இவர் விளங்குவதோடு, இவரது படைப்புகளும் இலக்கண வரம்புகளை மீறாதவையாக காணப்படுவது சிறப்பு. 1987 இல் இவரது "பதம்" என்ற முதற் கவிதைத் தொகுப்பு வெளியானது. இன்றுவரையில் 11 நூல்களை இலக்கிய உலகிற்கு தந்துள்ளார். இலக்கியத்திற்கான பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ள இவர் தொடர்ச்சியான இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராக விளங்குகின்றார். பாவேந்தல் பாடல்கள் என்னும் இன்னிசைப் பாடல்கள் தொகுப்பையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார். வங்கியாளராக இருந்து கொண்டு நேரமின்மைக்கு மத்தியிலும் மிகக் காத்திரமான படைப்புகளை வெளிக் கொணர்ந்து இலக்கிய உலகிற்கு ஒளியூட்டியுள்ளார். அனைவருடனும் இனிமையாகவும் பண்பாகவும் பழகும் இயல்பு மிகுந்தவர். சக இலக்கியகாரர்களை மதித்து நடக்கும் இயல்பு பெற்றவர். ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு பாலமுனை பாறாக் ஆற்றி வரும் சேவையை கொண்டாடும் முகமாக ஜீவநதி சிறப்பிதழை வெளியிட்டு மகிழ்கின்றது.

- க. பரணீதரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் இடங்கள்/ விற்றபணையில் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூடம் - திருநெல்வேலி
2. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. புத்தகப்பண்பாட்டுப் பேரவை, 68, நீதிமன்ற வீதி, மல்லாகம்
5. பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
4. அ.யேசுராசா
5. பரணி புத்தகக்கூடம் - நெல்லியடி
6. மு.யாழவன்- திருகோணமலை,
7. கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்
8. சி.ரமேஷ்
9. நா.நவராஜ்

பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்கின் வலைக்குள் மலர்ந்த வனப்பு

இன்றைய தமிழலகின் இலக்கியப் பரப்பில், பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக் எனப்படும் முஹம்மது லெப்பை முஹம்மது பாறாக் அவர்களின் எழுத்துகளும் இரண்டறக் கலந்தே இருப்பதையாவரும் அறிவோம். 1969இல் “சிந்தாமணி”யில் நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளை எழுதுவதன் மூலம் எழுத்துத் துறைக்குட் புகுந்து, 1970இல் “தினபதி” நாளேட்டிற் “கனவுக் கன்னி” என்ற தலைப்பில் ஒரு கவிதையை எழுதியதன் மூலம் தனது கவிதைப் பயணத்தைத் தொடக்கிய இவர், இது வரையிற் பத்து நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இப்பத்து நூல்களுள் ஒன்று இலங்கைக் கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஐம்பதின்மரின் விபரங்களை உள்ளடக்கியும் ஒன்பது அவரது கவிதைகளை (தனிக் கவிதைகள், பாடல்கள், காவியங்கள்) உள்ளடக்கியும் வெளிவந்தவையாகும். ஒன்பது நூல்களும் கவிதையையே அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளிவந்திருப்பதை நோக்கும்போது, கவிதை மீதுள்ள இவரது ஆர்வமும் பற்றும் செயற்பாடும் நமக்கு மிக எளிதாக விளங்குகிறது; வியப்பையும் அளிக்கிறது. அத்துடன், கவிதைக்கு வாய்ப்பு மிக்க கல்வித்துறை போன்றவற்றிற் பணி வாய்க்கப் பெறாத நிலையிலும், அஃதாவது கவிதையுடன் தொடர்பின்றி முற்று முழுக்கப் பொருண்மியத் தொடர்பு மிக்க வங்கிப் பணி வாய்க்கப்பெற்ற நிலையிலும் (1977 - 2013), இவர் இவ்வளவு கவிதைகளை எழுதிக் குவித்திருப்பதும் இதனை உறுதி செய்கிறது.

கவிதையுலகில் 53 ஆண்டுகளைக் கடந்து படைத்து வரும் இவருக்குக் கவிதை ஆர்வம்

உயர்தரம் படிக்கும்போதே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அக்காலத்தில் இவர்களுக்கு இலக்கியம் கற்பித்த தமிழாசான் சைவப்புலவர் வி. சித்திவிநாயகம் அவர்களின் கற்பித்தல் முறையே தன்னை இலக்கியத்துட் புகுத்தியது என்கிறார் இவர். நான் இறுதியாண்டுகளிற் கற்ற மாத்தளை சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர் வி. வேலாயுதர் அவர்களை இக்கட்டத்தில் என்னால் நினைக்காமல் இருக்கமுடியவில்லை! மத்தளைக்கு ஒரு வி. வேலாயுதர்; பாலமுனைக்கு ஒரு வி. சித்திவிநாயகம்!

இன்றெல்லாம் உரைநடையில் எதையாவது

எழுதிவிட்டுத் தங்களைக் “கவிஞர்கள்” என்று அழைத்துக்கொள்ளும் பெரும்பான்மையோர் மத்தியில், இவரை உண்மைக் கவிஞராக இனம் கண்ட அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணி 1999 இல் “கவிப்புலன்” என்ற பட்டத்தையும், கொழும்பு - பிரியநிலா கலை, கலாசாரப் பேரவை 2000இல் “கவிஞர் திலகம்” விருதையும், இலங்கை அரசு 2009இற் “கலாபூஷணம்” விருதையும், கொழும்பில் நடந்தேறிய இரண்டாவது உலக இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய மாநாடு 2012இல் சிரேட்ட கவிஞருக்கான விருதையும், அகில இன நல்லுறவு ஒன்றியம் அதே ஆண்டில் “சாமஸ் சிராஜுல் புனான்” விருதையும், அதே ஆண்டில் கிழக்கிலங்கைப் புதுமைக் கலையிலக்கிய வட்டம் “பாவேந்தல்” என்ற சிறப்புப் பட்டத்தையும், கிழக்கு மாகாண கலாசார அமைப்பு 2014 இல் “கிழக்கு மாகாண வித்தகர்” விருதையும், யாழ். வென்மேரி அறக்கட்டளை 2022 இல் “வாழ்நாட் சாதனையாளர்” விருதையும், நாளேடான தமிழன் 2023இல் சிறந்த கவிஞருக்கான விருதையும் அளித்துள்ளன.

முற்போக்குச் சிந்தனையும் இஸ்லாமியப் பற்றும் சமூக ஆர்வமும் கொண்டுள்ள இடதுசாரி எழுத்தாளர் என்று அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள சமாதான நீதவானுமான இவரது நூல்களுள், 2010இல் வெளியிடப்பட்ட “கொந்தளிப்பு” என்ற மூன்றாவது படைப்பான குறுங்காவியம் அரச சாஹித்திய மண்டலத்தின் ஆறுதற் சான்றிதழையும், 2011இல் வெளியிடப்பட்ட நான்காவது படைப்பான “தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா” என்ற குறுங்காவியம் இலங்கை - அரச சாஹித்திய மண்டல விருதையும் கொடகே தேசிய சாஹித்திய விருதையும் மகாகவி உருத்திர மூர்த்தி விருதையும் யாழ். இலக்கியப் பேரவையின் விருதையும், 2022இல் வெளியான “பாவேந்தல் பாடல்கள்” என்ற நூல் இலங்கை அரசின் சாஹித்திய மண்டல விருதையும் பெற்றுள்ளன.

விரல்விட்டு எண்ணப்படத்தக்க கவிஞர்களுள் முதல் வரிசைக் காரராக அமைந்திருக்கும் பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக அவர்களின் ஏழாவது படைப்பான “வலைக்குள் மலர்ந்த வனப்பு” எனும் கவிதை நூலானது, முகநூலினூடாக வெளிவந்த 86 தலைப் புகளிலான 123 கவிதைகளைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றுள் மூன்று வெண்பாக்கள் அடங்கிய காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிஃபுத்தீன் அவர்கள் எழுதிய ஒரு பதிற் கவிதையும், “ஊடாடி” எழுதிய ஒரு முதற் கவிதையும், கிண்ணியா அமீர் அலீ எழுதிய இரு பதிற் கவிதைகளும் தவிர ஏனைய 119 கவிதைகளும் பாவேந்தல் அவர்களுடையவை.

ஹே சமூகமே, ஏ மனித குலமே, ஓ உலகமே என்றெல்லாம் சமூகத்திலிருந்தும் மனித குலத்திலிருந்தும் உலகத்திலிருந்தும் பிரிந்து நின்று தனக்கு மட்டும் ஓர் ஒளிவட்டத்தை உருவாக்கிக்கொண்டு செயற்கையாகப் பிளிறும் குணம் பாவேந்தலிடம்

இல்லை. அவர் சமூகத்துடனும் மனித குலத்துடனும் உலகத்துடனும் ஒன்றுபட்டு நின்றே தனது கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகின்றமை மனத்துக்கு ஓர் இதத்தை அளிக்கிறது.

புதுக்கவிதை எனப்படும் வரவுக் கவிதை யானது, ஏறக்குறைய ஒரே விதமான வடிவத்தையே கொண்டிருக்கிறது எனலாம். இது சலிப்பைத் தரக் கூடிய ஒன்றாகும். ஆனால் மரபுக் கவிதையிற் பன்னூற்றுக் கணக்கான வடிவங்கள் உள்ளன. எனவே, அவற்றைக் கையாளும் பாவேந்தலின் கவிதைகளை வாசிக்கும்போது, வாசிப்போருக்குச் சலிப்புத் தட்டுவ தில்லை என்பது சிறப்பான ஓர் அம்சமாகும்.

இந்நூலிலுள்ள அவரது 119 கவிதைகளிலும் கலந்துள்ள கவிதை வடிவங்களைக் கவனித்தோமானால், இது நமக்கு எளிதிற் புலப்படும். இதில் 29 புதுக்கவிதைகள் எனப்படும் வரவுக் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. புதுக்கவிதைகளுக்கிரிய படிமம், குறியீடுகள் இதிற் பெரிதாகப் பேணப்படவில்லை என்றாலும், தமிழ்க் கவிதைகளுக்கேயுரிய கவிதைநடை கையாளப்பட்டுள்ளது.

தமிழானது, உரைநடைக்கும் கவிதை நடைக்கு முள்ள வேறுபாட்டைத் தெள்ளனவே விளக்கியுள்ளது. ஒரே அளவுள்ள சொற்கள் இடம் பெறுவது கவிதை நடை என்றும் பல்வேறு அளவுள்ள சொற்கள் இடம் பெறுவது உரைநடை என்றும் தமிழ் தெளிவாக்கியுள்ளது. இதனைக் கவனியாத பேர்வழிகள்தாம் கவிஞராக மாறுகிறேன் என்று கவிஞராக மாறிப் போகின்றார்கள்.

இதனைத் தெளிவுற அறிந்துள்ள நமது கவிஞர், கவிதைக்கேயுரிய இறுக்கம், சுருக்கம் என்பவற்றில் மிகுந்த கவனத்தைச் செலுத்துகிறார். அதனால், உரை நடையில் இவர் புதுக்கவிதை வடிக்காமல், கவிதை நடையிலேயே தனது புதுக்கவிதைகளை யாத்து வெற்றி பெறுகிறார். மேலும், ஒரு வரியிற் கூறக்கூடியதைப் பல வரிகளில் இழுத்தடிக்கும் கோமாளித்தன மும் இவரிடம் கிடையாது. கவிதை பெரிதாக இருந்தால் தான் நல்ல பெயர் கிடைக்கும் என்ற குறுக்கு வழியிலும் இவர் இறங்கவில்லை. எண்ணிக்கை அல்ல, காத்திரமே இவரது குறிக்கோள். எங்கே பொருள் முடிகிறதோ அங்கே கவிதையும் முடிவுற வேண்டும் என்ற கட்டாயத்தை நன்கறிந்தவர் இவர்.

இவரது சில புதுக்கவிதைகளில், சிலபல மரபு வழிக் கவிதைகளையும் இணைத்துக் கையாண்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது. இது, பழைமையிலிருந்து புதுமை தோன்ற வேண்டும் எனும் கொள்கையின் பாற்பட்டது எனலாம்.

“பூத்தனை ரமழான் புவே புனிதமாய்ப் பூத்தாய் பூத்தோம் வறுமையில் வாடி நின்றோர் வாட்டத்தை அறியவைத்தாய் பசியினை உணர்ந்தோம் புவே பட்டினி உணர வைத்தாய்” என்ற புதுக்கவிதை, அறுசீர் விருத்தத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

இன்னொரு புதுக்கவிதை, ஹைக்கூ இல்லை யென்றாலும் அதன் நிலைப் பாட்டில் எழுதப்

பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது:-

“பகலினிலும் நிலா வருமா?
நெற்றியிலே நீயிட்ட
பொட்டு!
முகவானில்
விண்மீனைக் காணவில்லை
கயல்மீன்கள்!

மழை வரத்தான் போகிறதோ
கருமேகம் திரண்டு வந்து?
உன் கேசம்!
பொங்கும் கடலாக
பொறுமைப் புவியாகக்
குன்றாகக் குழியாக உன்
அங்கங்கள் உணர்வுகளை
அடுத்தடுத்து நோக்குகையில்
உன்னில் ஓர் உலகம்!”

இவரது 119 கவிதைகளுள், 9 குறட்பாக்களும் 11 வெண்பாக்களும் அடங்கியுள்ளன. சில இடங்களில் இவற்றின் இலக்கண வடிவம் மாற்றப் பட்டு அவை புதுக்கவிதை போன்று அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இவ்வாறாக இங்கே வெண்பா வடிவத்தை மாற்றிப் புதுக்கவிதை வடிவத்தில் எழுதிய முதலாமவர் கவிஞர் இ.முருகையன் அவர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது தவறானது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனாலும், மரபு அறியாத புதியவர்கள் இதனையும் புதுக்கவிதை என்று நினைத்துக்கொள்ள இடமுண்டு.

இந் நூலில் மேலும், விருத்தப்பா வடிவிலும் புதுக் கவிதை வடிவிலும் பத் தொன் புது விருத்தப்பாக்கள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

“புது விதி” என்ற தலைப்பிலான கவிதை ஆசிரியத் தாழ்சையில் அமைந்துள்ளது.

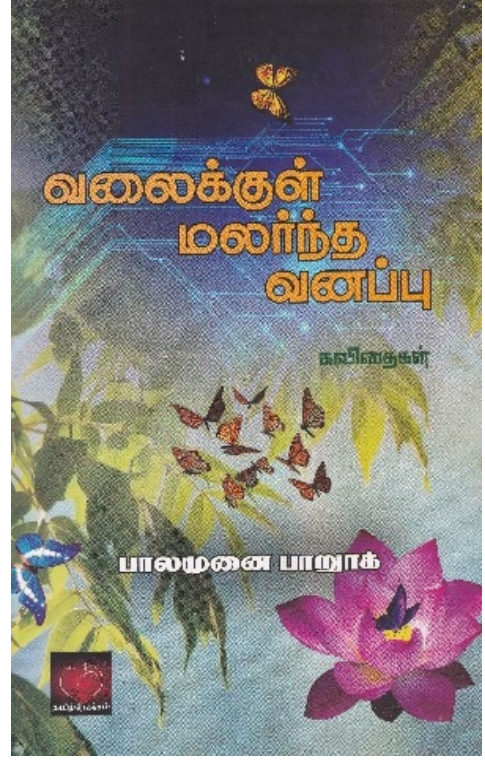
“கிறுக்கன்” என்ற கவிதை ஆசிரியப் பாவாகும். ஆனாலும் புதுக்கவிதை வடிவில் உள்ளது.

“தங்கல்” என்ற கவிதை நாட்டாரியலைச் சேர்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது:-

“கூரை இறந்துரிச்சி
குடிசைச் சுவர் கருஞ்சிரிச்சி
தாழ்ப்பாளர் அறுந்திரிச்சி
தங்கவேறே இடமிரிக்கா?”

வெண்செந்துறை கலந்த நெடுங்குறட்டுறையாக, “சிறுகிழந்த சிட்டு” என்ற கவிதையும் “முகைய விழா மொட்டுகள்” என்ற கவிதையும் அமைந்துள்ளன. இவையும் அதன் மூல வடிவத்திலிருந்து மாறுபட்டுள்ளன. கவிஞர் அன்பு முகையதீனின் பெரும்பாலான கவிதைகள் வெண்செந்துறை கலந்த நெடுங்குறட்டுறையானவையே. ஆசிரியப்பா போன்றிருப்பினும், ஆசிரியப்பாவில் ஈரசைச் சீர்களே மிக்கவாறும் காணப்படும்; இதில், மூவசைச் சீர்கள் மிகுதியாக அமையும். இதுவே வேறுபாடு.

ஏனைய 28 கவிதைகளும் குறும்பாவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுட் சில, குறும்பா

வடிவினின்றும் சிறிது மாற்றம் பெற்றவையாக அமைந்துள்ளன; அவற்றைப் பரிச்சார்த்த முயற்சிக் கானவை எனலாம்.

மகாகவி எனப்படும் உருத்திரமூர்த்தி அவர்களே, எட்வர்ட் லியரின் லிமெரிக்ஸ் எனப்படும் கவிதை வடிவத்தைத் தமிழிற் குறும்பா என அறி முகப்படுத்தியவர் என்பதை நாம் அறிவோம். மகாகவிக் குப் பின்னர் குறும்பாவை அதிகமாகக் கையாண்டுள்ள ஒரு சிலருள் பாவேந்தல் அவர்கள் முதன்மையானவர் எனலாம். குறும்பாவிற்கு பல புதிய வகைகளையும் அவர் ஏற்படுத்தி அறிமுகம் செய்துள்ளார்.

தமிழ்க்கவிதைக்குரிய யாப்பிலக்கணத்தை அறிந்தோர்க்கே குறும்பா கைவரும் என்பது முதன்மை யானது. யாப்பிலக்கணம் அறியாப் பலர் குறும்பா இயற்ற முயற்சி செய்து தோற்றுப் போனமைக்குரிய காரணம் அதுவே. யாப்பிலக்கணம் அறிந்திருந்தும் இதில் தோற்றுப் போனவர்களும் உண்டு. அதன் காரணம், குறும்பா கடினமானதென்ற உண்மையை மறந்து அவர்கள் அதில் இறங்கியமை தான். குறும்பா இயற்றுவதற்குப் பரந்த சொல்லாட்சி கைவரவேண்டும். அத்தோடு கவிதையைக் கையாளும் திறனும் வாலாயப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இந்நூலில், 36 கவிதைகளுக்கான படங்கள் பிரசுரமாகியுள்ளன. பாவேந்தல் அவர்கள் படங்களுக் கான கவிதைகளை எழுதினாரா அல்லது கவிதை களுக்கேற்ற படங்கள் இடம்பெறச் செய்யப்பட்டதா என்ற ஐயம் நமக்குத் தோன்றும்படியாகக் கவிதை களும் படங்களும் ஒத்துப் போகின்றன!

பெரும்பாலும் வட்டார மொழி வழக்கைக் கவிஞர் தவிர்ந்திருப்பதால், எப்பிரதேச மக்களுக்கும் கவிதை எளிதாக விளங்கும்படியாக அமைந்துள்ளமை

குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் கவிஞர், சமூக அவலங்களை ஆணித்தரமாகவும் வஞ்சப்புக்ழ்ச்சியாகவும் குறிப்பிட்டுச் செல்வதைக் காணும் போது நமக்குள் ஒரு குறுகுறுப்பும் சிரிப்பும் ஏற்படவே செய்கின்றன.

பின்னவீனத்துவம் (கவிஞர் இ. முருகையன் நவீனப்பின்னியம் என்பார்.) எனும் எழுத்தை இன்று பின்பற்றுவோர் இருக்கின்றார்கள். இதன் பொருள், எதனையும் பூகமாகச் சொல்லிக் கொண்டிராமல், உடைத்துக் கூறவேண்டும் என்பதுவே.

ஆனால், எளிதாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாத வகையில் எக்கச்சக்கமான படிமம், குறியீடுகளைப் புகுத்தியும் கலைச் சொற்கள் என்ற பெயரில் பொருள் மாறுபாடுமிக்க சொற்களை வலிந்து திணித்தும் சிலர் இருண்மைக் கவிதைகளை எழுதிக்கொண்டிருப்பதற்கு மாறாக, பாவேந்தல் அவர்கள் நெருடல் இல்லாத சொற்களைப் பயன்படுத்திக் கவிதை யாத்திருப்பது அவற்ற ஆறுதலைத் தருகிறது.

ஒரு சில இலக்கணப் பிழைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவை தமிழுக்கு அழகற்றவையாக இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, “என்னில் ஓர் உலகம்” என்று வரவேண்டிய இடத்தில் “என்னில் ஒரு உலகம்” என்று எழுதுகிறார்.

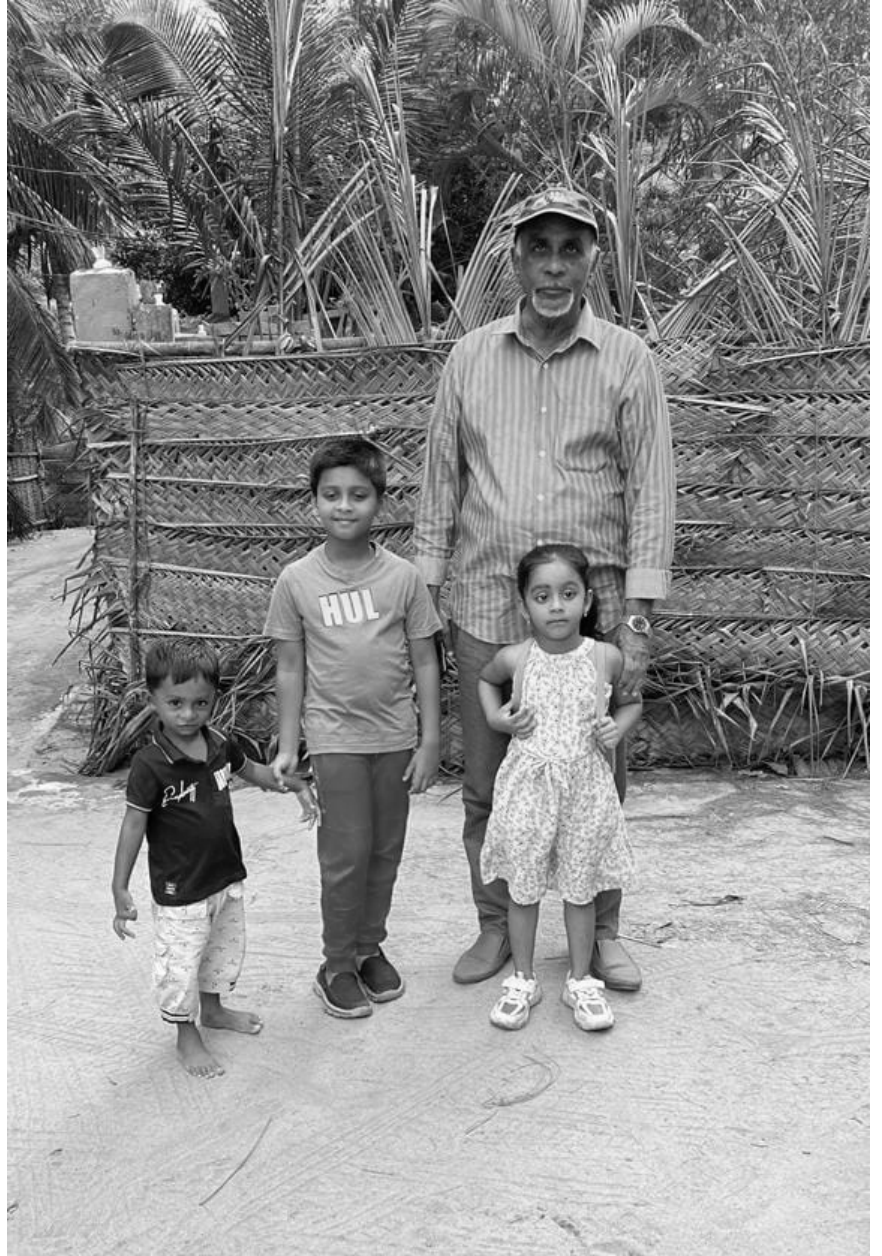
அவர் இலக்கணம் தெரியாதவர் என்று கூறிவிட முடியாது. ஆனாலும், இன்றைய நடைமுறையை அனுசரிப்பது என்பதில் நாம்தான் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

தமிழ்க் கவிதையானது புணர்ச்சியின் அடிப்படையையே கொண்டுள்ளது. தமிழ்க் கவிதை மட்டுமல்ல, தொடக்கக் காலத்துத் தமிழ் நடையும் அவ்வாறானதே.

இன்றும் தமிழிலிருந்து பிரிந்துள்ள மலையாளத்தில் உரைநடைச் சொற்கள்கூடப் புணர்ந்தே அமையும்.

“நான் அவனெ கண்டு” என்ற மூன்று சொற்களும் இவ்வாறு பிரிந்து வரா. “ஞானவனெகண்டு” என்று ஒரு சொல் போன்றே அமையும்.

கவிதையில், “என்னில் ஓர் உலகம்”

என்றல்லாமல், “என்னிலோருலகம்” என்றே கணிக்கப்படும். விளங்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கவிதையில் நாம் சொற்களைப் பிரித்தெழுதினாலும், அவை புணர்த்தப்பட்டே கணிக்கப்படும். எனவே, “என்னில் ஒரு உலகம்” என்று பிரித்தெழுதப்பட்டிருப்பதைப் புணர்த்தி எழுதினால், “என்னிலொருவுலகம்” என்று பிழையாகவே அமையும்.

இந்நூலில் நான் சுவைத்த பல இடங்கள் உள்ளன. அவற்றை நான் இங்கே குறிப்பிடவில்லை. அவற்றைக் குறிப்பிட்டால் ஒரு தனி நூலே எழுதலாம். வாசகர்கள் நூலை வாசித்து இன்புற வேண்டுகிறேன்.

பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக் அவர்களின் மேலும் பல நூல்கள் தமிழுக்கு அணியாகக் கிடைக்க வேண்டும் என விழைவுறுகிறேன்.

பாவேந்தலுக்கான “ஜீவநதி”யின் இச்செயற்பாடு, மனமுவந்த பாராட்டுக்கும் நன்றிக்கு முரியது.

தினபதி கவிதா மண்டலத்தின் மூலமாக பாலமுனை பாறாக் எனக்கு இலக்கிய நண்பராக அறிமுகமானார். பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளென்று எங்காவது அவரது கவிதைகள் வாசிக்கக் கூடியதாக வெளிவந்துகொண்டிருந்தன.

மரபுக் கவிதை கோலோச்சிய காலமது. இயற்கை ரசனையும் அழகியலுணர்வும் சந்தமும் பொதுவாக மேலோங்கி இருந்தன. இருந்தும் பாலமுனையின் கவிதைகளில் ஒரு தனித்துவம் அன்றே அவதானிக்கத் தக்கதாக இருந்தது. எளிய பதம், எளிய சொற்கோர்ப்பு, மெல்லிய சந்தம், எவருக்கும் விளங்கக்கூடிய சிக்கலற்ற உள்ளடக்கம், தாக்கமான விடயங்களைக்கூட அதிகம் உணர்ச்சி வசப்படாமல், வாழைப்பழத்தில் ஊசியேற்றுவதுபோல் சாதித்துவிடுவார்.

சமகாலத்தில் எழுதிக் கொண்டு இருந்தவர்களில் எத்தனைபேர் கவிஞர்களாக உருவாகுவார்களோ இல்லையோ, பாலமுனை அந்த இடத்தைப் பிடிப்பார் என்பது எனது நம்பிக்கையாக இருந்ததென்றால் அதுவெறும்புகழ்ச்சியல்ல.

அன்று தபால் மூலமாக, அன்பளிப்பாக அவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி “பதம்”(1987) கரமெட்டியது. சுமார் பதினெட்டு வருட கவிதா அனுபவத்தின் அறுவடை.

அதில் மூத்த ஆளுமை மருதூர்க் கொத்தன் “இயக்கவியல் நியதியின்படி மாற்றங்களும், புதிய விளைவுகளும் தவிர்க்க முடியாதன. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும், தமிழ் கவிதையின் யாப்பும் பொருளும் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியே வந்திருக்கின்றன. அவ்வக் கால கட்டங்களில் சமுதாய வாழ்வில் மேலோங்கி நின்ற பிரச்சினைகளை மாற்றங்களை விளைவித்திருக்கின்றன.” என்ற பீடிகையோடு அருமையான அணிந்துரை ஒன்றை வழங்கியுள்ளார்.

இவ்வாறான பின்னணியுடன் பாறாக்கின் கவிதைகளை நோக்கும்போது அவரது நகர்வு எவ்வாறானதென்பதை அறிய முடிகிறது.

தொகுப்பின் ஆரம்பக் கவிதைகளான பிரார்த்தனை - தரிசனம் பெறுவோம் - மானுடம் பூக்க வைப்போம் - சிறப்பு நோன்பு - ரமழான் பிறையே - பாலையில் ஓர் நீர்ச்சனை - என்பன சமயம் சார்ந்த கவிதைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் சமய அடிப்படைகளை சமூக வாழ்வோடு இணைத்துப் பார்க்கும் தன்மை மேலோங்கு நிற்கின்றது. அதனால் அவை எல்லோருக்கும் பொதுவான

“பதம்” தரும் பரவசம்

திக்குவல்லை கமால்

கவிதைகளாக மாறிவிடுகின்றன. வெவ்வேறு கவிதைகளிலிருந்து பொறுக்கிய இக்கவிவரிகளை அவதானியுங்கள்.

- சொர்க்க வாழ்வின் சுகத்தை சுகிப்பதற்கே ஆசையுடன் தொழுதே னென்றால் எனக்கந்த சுவனக் கதவை அடைத்துவிடு
- நித்தமும் உழைக்கும் ஏழைகளுக்கோர் நீதியாய் வந்தார், “வியர்வை வற்றிட முன்னர் வழங்குக கூலி” வள்ளலார் சொன்னார்.
- பாலமண்ணே இரங்கிக் கொண்டதே பாடும் மனங்கள் இரங்கிட வில்லையா? பாலவனத்திலும் நீர்ச்சுனைபாய்ந்தது நாளை இங்குமோர் நறுமலர் பூக்கும்மா?

வாழ்க்கை என்பது பஞ்சுணை அல்ல. அது ஒரு போராட்டக் களம். அதில் எப்படியெல்லாம் மனிதர்கள் மாய்கின்றனர். எப்படியெல்லாம் சுரண்டல் நடை பெறுகிறதென்பதை பல கவிதைகளில் கையாண்டுள்ளார்? - மச்சானுக்கு ஒரு மடல் - காதலிக்கு ஒரு மடல் - மரணம் - களைகள் அகற்ற - சிரி மகனே - போன்றன அவ்வாறான கவிதைகள் இந்த வரிகளைக் கவனியுங்கள்.

- திருமணத்தின் போதினிலே சீதமாய் எந்தை தருவேனென்றியம்பியவை தரவில்லையே என்றா பிரிந்தீர்கள் மச்சானே! பொறுக்குதிலை நெஞ்சம்; பொருளில்லார் இவ்வலகில் பிணந்தானா மச்சானே?
- செந்தமிழால் கவியாத்து செப்புதற்கே தருவதுபோல் தங்கத்தால் நகைசெய்து தர எனக்கு முடிந்திடுமா?
- முன்னோர்கள் செய்த முழுப் பிழையால் இவ்வூரில் முன்னேற்ற மிலை யென்றே முழுங்குங்கள் முடியுமட்டும்.
- வெள்ளாமை வட்டைக்குள் வியர்வை இறைத்திறைத்தே பொல்லாத போடிக்காய் புழுவாய்த்துடித் துழைத்தோம்.

பெண்ணே மறந்துவிடு - கண்ணீரைத் துடைத்துவிடு - பாதை மாறிய பாவை - சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலைப்பாடு எத்தகைய தென்பதை இக் கவிதைகள் பேசுகின்றன. அவர்களை இரண்டாந்தர

மாகப் பார்ப்பதும், அவர்களது உழைப்பைக் கொச்சைப் படுத்துவதும், வாழ வழியின்றி வெளிநாடு போகும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதும் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. சில எடுத்துக் காட்டுகள் வருமாறு.

- பேசியது உன்னைப் பிறநகைக்க இச்சமூகம் காசுள்ள அந்தக் கனவானைப் பேசியதா? பேசாது பெண்ணே பேசாது நீதியிதா கூசாதே நீ எழுக கொடுமை தகர்த்திடுவோம்.
- களைபிடுங்கி நீ சேர்ந்த காசு கரைந்தேதான் போயிற்றா ஐயோ வெளிநாடு போகவென உன்னை அழைத்துவந்த ஏஜண்டும் எங்கே? பச்சாதாகத்தை மாத்திரம் வெளிப்படுத்தாமல், கொடுமைகளைத் தகர்க்க அழைப்புவிடும் கவிஞர் பெண்குலத்துக்கோர் துணிச்சலைக் கொடுக்கிறார்.

“இன்னும் நீ இலகிதரா?” என்று கேள்வி எழுப்பும் கவிதையில், வந்தவரையெல்லாம் வாழ்த்தி வரவேற்றுப் பந்தப் பிடிக்கத் தெரியாத அரச ஊழியர்கள் எந்த உயர்வுமின்றி அதே நிலையிலிருக்கும் அவலம் சுட்டப்படுகிறது. போர்க் கவிதைகள் என்று ஏராளமாக எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், யுத்த சூழலை மிக நாசுக்காக விவரிக்கிறது “சிவப்புக் கோடு” கவிதை. வேலைக்குப் போவதே போருக்குப் போவதுபோல என்கிறார். தடை பல தாண்டிச்செல்ல அடையாள அட்டையின் அவசியத்தைச் சொல்கிறார். அதிரடி... எதிரடி... இறையடி ... எல்லாம் ஞாபகமூட்டுகிறார். காரியாலயம் சென்றடைவதே சாதனை என்றும், அங்கம் நேரம் தாண்டினால் வெளிப்படும் சிவப்பு சிக்கனலையும் குறிப்பிடுகிறார். எழுத்தாளனை சுதந்திரமாக எழுத விடாது மனச்சாட்சியையும் சனங்களையும் மறக்கச் சொல்வதையும் “ச...தந்திரவீதி” கவிதை வெளிப்படுத்துகிறது. “புயலும் வெள்ளமும்” கவிதை இயற்கை அனர்த்தங்களால் மக்கள் பாதிக்கப்படும்போது நிவாரண மலைகள் மேடுகளை நோக்கி நகரும் யதார்த்தத்தைக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

- ஈழத்திரு நாட்டில் இனியவனே நீ பிறந்தாய் வாழத் தகுந்த வளமான மண்ணிதனில் நாளும் பொழுதும் நன்றாக நீயுழைத்தால் காலையிளஞ் சூரியனாய் கண்மணியே வாழ்வமையும்

வாழ்வின் மூலை முடுக்கெல்லாம் தன் பார்வையைச் செலுத்தி துன்பதுயரம், கஷ்டநஷ்டம், ஊழல்மோசடி, ஆதிக்க அடக்குமுறைகளை கவிதை யாக்கிய பாலமுனை பாறாக், பாதிக்கப்பட்ட

தரப்பினருக்கு நம்பிக்கையும் தைரியமும் ஊட்டும் விதமாக பல கவிதைகள் வரைந்திருக்கிறார்.

மேற்குறித்த கவிதை அடிகள் “உண்மை வழி நடாத்தும்” கவிதையில் இடம்பெறுகிறது. “நாங்கள் புதிய பறவைகள்” என்ற கவிதையில்...

இந்த யுகத்தின் இருள்கள் இறக்க
எங்கும் இனிய வசந்தம் பிறக்க...

என்று பாடியதோடு மட்டுமன்றி “புதிய பறவைகள்” என்ற ஆரம்பகால இலக்கிய இயக்கத்தையும் ஞாபக மூட்டுகிறார்.

“விழலுக்கு நீரிறைத்து” என்ற அரங்கக் கவிதை...

விழலுக்கு நீரிறைத்து மாயமாட்டோம்
வேதனைகள் தீர்க்காது ஓயமாட்டோம்
விழித்துவிட்டோம், இனியும் நாம்
வழிதவறி வீழமாட்டோம்.

இவ்வாறு ஆரம்பித்து உச்சம் தொட்டு இப்படி முடிவடைகிறது.

புத்துலக “புதுமைப்
புவிரியக் காண்பார்கள்
சத்தியமாய் இவர்கள்
சமதரப் பூங்காவைத் தரிசிப்பர்
பொன்மயமாம் விடியிற.
பொழுது நிச மிங்கே.

இன்று முழு உலகையும் திரும்பிப் பார்க்க வைத்துள்ள பாலஸ்தீனப் போர் பலலாயிரம் இழப் புக் களையும் தாண்டி நடைபெற்ற வண்ணமுள்ளது. நீண்ட நெடும் போரில் வெளிப்பட்ட களநிலைக் கவிஞர்கள் ஏராளம். போராட்டக் கவிதைகளுக்கே வித்திட்டது பலஸ்தீனத்தான். சர்வதேச அரசியலும் இதில் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது.

“பதம்” கவிதைத் தொகுதியில் “ஓ...பலஸ்தீனப் போராளிகளே!” என்ற அரங்கக் கவிதையும் இடம்பெற்றுள்ளது.

மஹமூத் தர்விஷ் - பெளஸி அல் அஸ்மா - றசீட் ஹுஸைன் - தெளபீக் சையத் - போன்ற பலஸ்தீனக் கவிஞர்கள் இடையினையே ஞாபகமூட்டப்படுகின்றனர். இன்றைக்கும் இது பொருந்தும் கவிதையாக உள்ளது வியப்பளிக்கின்றது. அன்று இப்படி எழுத முடிந்திருப்பது (1982) கவிஞரின் வல்லமையையே எடுத்துரைக்கின்றது.

ஆங்காங்கே இடம்பெற்றுள்ள உணர்ச்சி பொங்கும் வரிகள் இவை.

- ஏந்திய கரத்தில் துப்பாக்கியோடு
இன்னொரு கரத்தில் எழுதுகோலோடு
- என் இதயத்தின் குருதி கவிதை என்றிடும்
என் வராட்டியின் உப்பே கவிதை என்றிடும்
கண்களின் திரவமே கவிதை என்றிடும்
உங்கள் கவிஞர்கள் இருக்கும் வரையில்

எங்கள் கவிதைகள் உமக்குத் தேவையா?

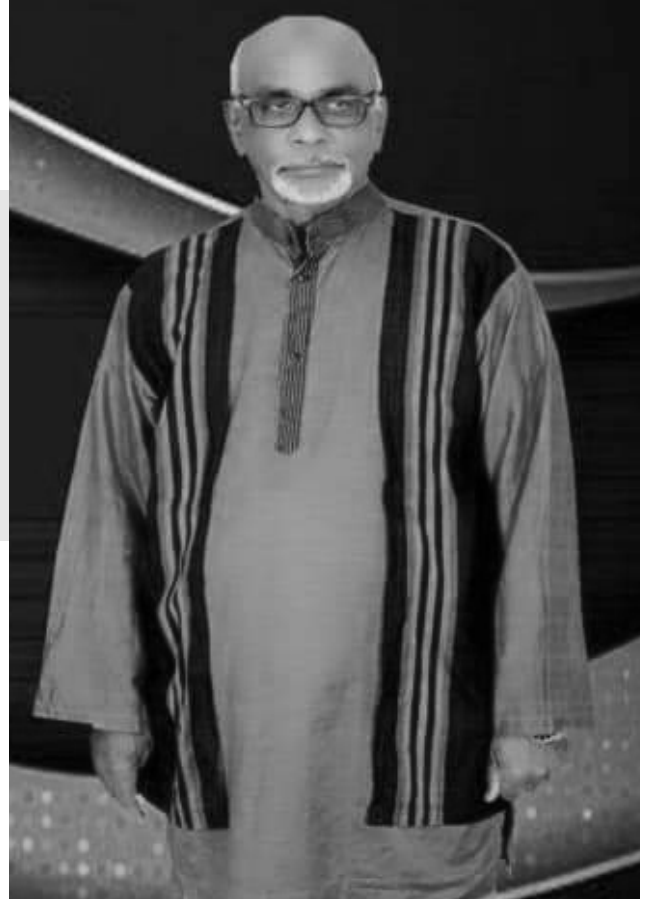
- கத்தி முனையில் கைகளின் நகத்தால்
கண் இமைகளால் கவிதை எழுதிடும்
உத்தமக் கவிஞர்கள்
உமக்குள் இருக்கையில்...
- குளியலறையில், குதிரை லாயத்தில்
கைவிளக்கின் வேதனைக்கிடையில்
கவிதை வடிக்கும்
வல்லவர் இருக்கையில்...
- ஒருசாண் நிலமோ, ஒலிவ மரமோ
ஒரு நூலகமோ ஒரு சிறு நினைவு
இருக்கவும் வரையில்
எம்பணி தொடரும்...

“இறுதியில் வெற்றி இயங்கும் உமக்கே” என்று பாலமுனை முத்தாய்ப்பு வைக்கிறார்.

இனமத, தேசிய, சர்வதேசிய எல்லைகளைத் தாண்டிய ஒரு மனித நேயக் கவிஞன் என்பதை முதல் நூலிலேயே அடையாளமிட்டுள்ளார் கவிஞர் பாறாக்.

பல கவிதை நூல்கள் - காவியங்கள் - குறும்பாக்கள் - இசைப் பாடல் என்றெல்லாம் எழுதி, சகல அடைவுகளையும் கண்குளிரக் கண்டுள்ளார். இலக்கியப் பொன்விழாவையும் கடந்து நிற்கிறார். கவிதை என்ற தனித்துறையில் மட்டுமே நின்று நிலைத்துப் பெருவிருட்சமாய் உயர்ந்துள்ளமை எமக் கெல்லாம் பெருமைதான்.

பாவேந்தல் பாடல்கள் : ஓர் அறிமுகம்

கவி, கவிதை, கவிஞர் முதலிய சொற்கள் தமிழில் கையாளப்படுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே பா, பாட்டு, பாடல் என்ற பதங்கள் வழக்கிலிருந்ததைக் காண்கின்றோம். காலத்தால் முந்தியவை யாகக் கருதப்படும் சங்க கால இலக்கியங்களில் கவி, கவிதை என்ற சொற்களைக் காண்பது அரிது. மாறாக, பா, பாட்டு, பாடல் முதலான சொற்கள் கவிதையைக் குறிப்பதற்கும் பாணன், பாணி, பாடினி முதலியவை பாட்டிசைப்போரைக் குறிப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. சங்ககால இலக்கியத் திரட்டான பத்துப் பாட்டும் அதில் இடம்பெறும் குறிஞ்சிப்பாட்டு, முல்லைப்பாட்டு ஆகியவையும் எட்டுத்தொகையில் இடம்பெறும் நூல்களிலொன்றான பரிபாடலும் எடுத்துக்காட்டுகள். பாட்டிசைப்போரைக் குறிக்கும் பாணன், பாணி, பாடினி, விறலி முதலிய சொற்கள் இப்போது அருகி, பாடகர் முதலான சொற்கள் பயன்பாட்டிலுள்ளன.

பா என்ற சொல் பாடலை மாத்திரமன்றி பாடலின் வடிவத்தைக் குறிப்பதாயும் அமைந்தது. வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா போன்றவை பாடலின் அல்லது செய்யுளின் வடிவத்தைக் குறிப்பனவே. தற்காலத்தில் பாட்டு அல்லது பாடல் எனும்போது, சந்தமுடன் எழுதப்பட்டு மெட்டமைத்துப் பாடக்கூடியவை என்றே பலர் கருதுகின்றனர். (அவை பொருளற்ற வெறும் சொற்கோப்புகளாக இருப்பினும் பாடல் என்று ஏற்கும் நிலை இன்று உருவாகியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது). கவிதை என்பதும் பாடல் / பாட்டு என்பதும் வேறு வேறானவை என்ற கருத்தே இப்போது பலரிடம் வேரூன்றியுள்ளது. “பாவேந்தல் பாடல்கள்” என்ற தலைப்பும் இசைப் பாடல்களைக் குறிக்கவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனினும், நூலாசிரியர் சிறந்த கவிஞர்களிலொருவர் என்பதால் இப்பாடல்களில்

பலவற்றைப் படிக்கும்போது கவிதைச் சுவையை நாம் நுகர முடிகின்றது.

பாவேந்தல் பாலமுனை பாருக் 1970 களில் கவிதைத் துறைக்குள் நுழைந்தவர். யாப்பிலக்கணத்தில் தேர்ச்சி பெற்று மரபுக் கவிதைகளை ஆக்கிக் கொண்டிருந்த அவர், அன்றைய காலகட்டத்தில் வீறு பெற்று எழுந்த புதுக்கவிதைகளையும் எழுதலானார். காலப்போக்கில் கவிதைகளின் பல்வேறு வடிவங்களையும் கையாண்டு எழுதியதோடு அவற்றுள் பெரும்பாலானவற்றை நூலுருவாக்கித் தமிழுக்கு அளித்தார். பத்துக்கு மேற்பட்ட கவிதை நூல்களைத் தந்துள்ள பாலமுனை பாறாக்கின்; தோட்டுப் பாய் மூத்தம்மா; என்ற நவீன காவியம் 2011 ஆம் ஆண்டுக்கான அரசு சாஹித்திய மண்டல விருது, கொடகே சாஹித்திய விருது, மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி விருது உட்பட பல விருதுகளைப் பெற்றது.

2

பாலமுனை பாறாக்கின் நூல் வரிசையில் 2022 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்ததே “பாவேந்தல் பாடல்கள்” என்னும் இன்னிசைப் பாடல்களின் தொகுப்பாகும். இப்பாடல்கள் கவிஞரும் பாடகருமான கோவிலார் செல்வராசன் மெட்டமைத்து இசையுடன் பாடியவை. இப்பாடல்கள் அனைத்தும் பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்கின் முகநூல் பக்கத்தில் ஒலி வடிவிலும் வரி வடிவிலும் அவ்வப்போது வெளிவந்தன. மொத்தம் 54 பாடல்கள் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. இவற்றை

ஆன்மிகம், அரசியல், சமூகம், தத்துவம், புகழ்ப்பாக்கள் என வகைப்படுத்த முடியும். 2022 ஆம் ஆண்டுக்கான இலங்கை சாஹித்திய மண்டல விருது இந்நூலுக்கும் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூகச் சீரழிவுகள், சமூகச் சீர்திருத்தம், மனித நேயம், இன ஒற்றுமை, மக்களை விழிப்புணர்வுடடல் தொடர்பான கருத்துகளை சமூகம் என்ற வகை சார்ந்த பாடல்களில் காண முடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

மனிதப் பண்பு
நிறைந்து நிறைந்து
மண்ணில் பகைமை
மறைந்து மறைந்து
இனங்கள் இணைந்து
இதயம் குளிர்ந்து
முரண்கள் தவிர்ந்தே வாழுவோம்
மனித நேயம் மலர்கவே
இனிமை எங்கும் படர்கவே

(மனித நேயம் மலர்கவே)

3

தன்னை உயர்த்திப் பிறரைத் தாழ்த்தும்
தன்மை விட்டுப் போகணும்
அன்பில் தோய்ந்து அணைத்து மகிழும்
அழகு வாழ்க்கை அமையணும்!
பிறரை நாடிப் பின்கத வோடிப்
பெருமை தேடல் ஒழியணும்
பொருளே இல்லாப் போலி வாழ்வின்
மோகம் விட்டுப் போகணும்!

(அமைதி வேண்டும் மனசிலே)

மொட்டு மலர்ந்து விரிவதற்குள்
மூர்க்கர் பறித்து விடுகின்றார்
பட்டாம் பூச்சி பறப்பதற்குள்
வண்ணச் சிறகை நசிக்கின்றார்
கட்டாந் தரையில் முத்துகளை
கல் நெஞ்சர்கள் உடைக்கின்றார்
சிற்பி இந்தச் சிறுவர்களின்
சின்னஞ் சிறிய கரங்களினை
கட்டிப் போட்டு வதைக்கின்றார்
கயவர்... ஐயோ, காத்திடுவோம்

(சிறுவர் நலன்கள் காத்திடுவோம்)

4

புகழ்ப்பாக்களாக அவர் ஆக்கியுள்ளவை நெகிழ்ச்சியூட்டுகின்றன.

வயல் வளமும் கடல் வளமும் நீ பெற்றவள்
வனப்போடு இயற்கை வளம்
தான் பெற்றவள்
அன்பான மக்களினை நீ பெற்றவள்

வந்தாரை வரவேற்று மலர்வுற்றவள்
பால்பொங்கி வளம்பெற்ற நீ தாயம்மா
பாலமுனைப் பெயர்பெற்ற பதி நீயம்மா
உன்னை நான் ஒருபோதும் மறவேனம்மா
மண்ணே நீ ஆனாலும் என் மடி நீயம்மா

(பாலமுனைத் தாய்...)

என்றவாறு தான் பிறந்து வளர்ந்து வாழும் மண்ணைப் புகழும்போதும்

5

கண்ணின் இமையாய்க் காத்தவள் நீதான்
கருணைக் கடலம்மா!
மண்ணின் உயர்ந்த படைப்பு நீதான்
மகத்துவம் நீயம்மா!
அன்பைப் பொழியும் அற்புத வானம்
அன்னை நீயம்மா
உன்னை நினைக்க ஒரு தினமாமே
உள்ளம் அழுகிறது!

தாயே உனக்கோர் நாளு மெதற்கு
நாமுமை மறவோமே!
நீயிலை யென்றால் நாமிலை இங்கே
நீயெம் சுவனபதி
தாயே உன்றன் காலின் கீழ்தான்
சொர்க்கம் என்றெங்கள்
நாயகம் சொன்னார் நாமுமை மறவோம்
நெஞ்சில் நீயிருப்பாய்!

(அன்னைக் கிங்கே தினமென்றார்கள்)

என்றவாறு தன் தாயைப் போற்றும்போதும்

6

கண்ணின் இமைபோல் காத்தவர் நீங்கள்
கவலை போக்கி வளர்த்தவர் நீங்கள்
தோளில் தூக்கி உலகம் காட்டி
நாலும் தெரிய வைத்தவர் நீங்கள்!

கல்பில் உங்கள் உருவம் பதித்தோம்
சொல்லில் உங்கள் கனிவை மதித்தோம்
எல்லை இல்லா இன்பம் சுவைத்தோம்
இல்லை நீங்கள் எங்கள் வாப்பா
இன்றும் நாங்கள் அழுகின்றோம்!
(கண்ணின் மணியே ! கருணைக் கடலே !

)

என்று, மறைந்த தன் தந்தையை எண்ணிக் கலங்கும் போதும் நாமும் பாவேந்தலுடன் ஒன்றிவிடுகின்றோம் . சமகால அரசியல் பற்றியும் பாவேந்தல் பாடல்கள் பேசத் தவறவில்லை. சில பாடல்களில் நேரடியாகவும் வேறு சிலபாடல்களில் அங்கதச் சுவையுடனும் அரசியல் கருத்துகளைக் காண முடிகின்றது.

7

நடுத்தெருவில் மக்கள் அலையுறார்
நாடு கலங்குதே பாரு
நடு இரவிலும் கியூ குறையல
நாட்டு நிலைமையைப் பாரு
எரி பொருளில்ல எங்கும் கிடைக்கல
எதுவும் ஓடல்ல பாரு
அடுப்பும் எரியல ;கேசு;ம் கிடைக்கல
இதுக்கு காரணம் யாரு ?

வறுமை ஆட்டுது வயிறு பத்துது
கொடுமை செய்தவர் யாரு ?
அரிசி , மா விலை அதையும் காணல
பதுக்கி வைத்தவர் யாரு - இந்தப்
பாவம் செய்தவர் யாரு ?

(நாடு ... நம்ம நாடு)

எப்படித்தான் சொல்லுறது கக்கிசத்த
இதச் சொல்லிச் சொல்லி கண்ட பலன் ஒண்டுமில்ல
வீட்டுக்குள்ள சனங்களில்ல அலையுது
விடிய விடிய நோட்டிலதான் கிடக்குது
இல்ல இல்ல என்ற செய்தி கூடுது
எதையும் செய்ய முடியலையாம் ... ஏதோ ... ஆளுது !

(எப்படித்தான் சொல்லுறது கக்கிசத்த)

இவ்வாறு அரசியல் பேசும் பாடல்கள் பலவற்றை இத்தொகுப்பில் காண முடிகின்றது.

8

வானக் கூரை யுமித் தட்டு
வந்தோம் நாங்கள் இங்கே தான்
இறைவன் தந்த சிறுபொழு திங்கே
இதனால் வந்தோம் வாழத்தான்
இரவில் தூங்கி எழும்பா திருந்தால்
எங்கே நாங்கள் இல்லை தான்
வெயிலும் இறைக்கும் மழையும் பொழியும்
எல்லாம் மாறி மாறித்தான்

(வானக் கூரை யுமித் தட்டு)

விரும்பிய வாழ்க்கை வரவில்லை யென்று
வீணே அழுகின்றாய் - நண்பா
வீணே அழுகின்றாய்
நடந்ததை யேதான் நினைத்து நினைத்து
நாளும் புலம்புகிறாய் - நண்பா
நாளும் புலம்புகிறாய்

இரவு கடந்தால் உதயம் புலரும்
ஏன் நீ கலங்குகின்றாய் - நண்பா
ஏன் நீ கலங்குகின்றாய் ?
கனவு வாழ்க்கை காலம் சிறிதே
கவலை விட்டு விடு - நண்பா
கவலை விட்டு விடு

(விரும்பிய வாழ்க்கை)

போன்று தத்துவம் பேசும் பாடல் வரிகளையும் இப்பாடல் தொகுப்பில் நிறையவே காண முடியும்.

9

இல்லாம் தொடர்பான ஆன்மிகக் கருத்து களைப் பேசும் பாடல்களையும் இத்தொகுப்பு உள்ளடக்கியுள்ளது.. அவற்றிலும் பெரும்பாலும் சமூக நோக்கும், விழிப்புணர்வுக் கருத்துகளும், தத்துவங் களும் விரவிக் கிடக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ,

இறைவா எங்கள் இறைவா
அருள்வாய் நன்மை தருவாய்
சிறுமைக் குணங்கள் அகன்று விட
பொறுமை ஈகை மலர்ந்து வர
வறுமை நீங்கி செழிப்பு வர
அருள்வாய் நன்மை தருவாய் !

தாழ்வு நிலைகள் மறைந்து விட
தளரா உறுதி நெஞ்சில் வர
பாடும் துவேசம் ஒழிந்து விட
பண்பில் உயர்ந்து சிறந்து விட
இறைவா எங்கள் இறைவா
அருள்வாய் நன்மை தருவாய்

(இறைவா எங்கள் இறைவா)

போன்ற வரிகளைக் கூறலாம். கோவிட் தொற்று தீவிர மாக இருந்த காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட கொரோனா விழிப்புணர்வுக் கவிதைகள் சிலவும் இத்தொகுப்பில் உள்ளன.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல்கள் ஏற்கெனவே இசையமைத்துப் பாடப்பட்டவையாயினும் நூலைப் படிக்கும் எவரும் - குறிப்பாக பாடசாலைகளில் கற்கும் மாணவர்கள் புதிதாக மெட்டமைத்துப் பாடிப் பயனடைய முடியும் என்பதும் இதற்கான அனுமதியைப் பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக் தனது முன்னுரையில் அளித்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. “பாவேந்தல் பாடல்கள்“ பண்பட்ட கவிஞனொருவனின் இன்னிசைப் பாடல்கள் எனக் கூறல் தகுமானதே .

நந்தா விளக்காய் ஒளிரும் “சந்தனப் பொய்கை”

மனித இயல்பின் நடப்பியல் அம்சங்களால் சமநிலை தளம்பி, அதன் விளைவுகள் குறித்து பயணிக்க எத்தனிக்கிறான். ஆக்க கர்த்தாவால் சமகால சமூகத்தை மாற்றிவிட முடியாது. மாற்றத்திற்கான விதப்புரைகளை முன்வைக்கமுடியும். மாற்றம் என்பது எண்ணறு நிகழ்வுகளின் தொடர் ஒழுங்கில் நீள் காலத்தின் பின் சிறிது சிறிதாக உருவாகின்றது. புரட்சி போல எதனையும் புரட்டிப்போடும் புனைவுத் தளம் நடப்பியலோடு பொருந்திப் போவதில்லை. நன்மையைத் தேறிய விளைவாகக் கருதியே படைப்பாளியின் பயணம் நிகழ்கிறது. சமூகத் தீமைகளின் கொதிநிலையில், அதிகாரத்தின் அழுத்தத்தில் படைப்பாளியிடமிருந்து துன்பியல் மனசாட்சி பிரதியாக முகிழ்கிறது. கொதிநிலையின் நீட்சியாக தீமையினை சங்காரம் செய்யும் நுட்பத்தோடு முன்னகர்கிறான். வெற்றுச் சொப்பனத்தை முன் வைக்க முயலும் போது தோல்வியும், நடப்பியல் தரிசனத்தோடு சமூக மாற்றத்தை விசாரணை செய்யும் போது வெற்றியும் காண்கிறான். ஒவ்வொரு படைப்பாளிக்கும் படைப்புலகச் சாவியோ, தூண்டலோ காணப்படும். அதனை இனங்காண்பதனுடாக அவனது படைப்பினை எளிதாக மதிப்பிட்டு விட முடியும். நடப்பியலோடு பொருந்தாத, வசீகரக்கனவினையும் பலர் படைப்புகளாக முன்னிறுத்த முயல்கின்றனர். தொந்தரவு செய்யாத எழுத்துக்களால் என்ன பயன் விளைந்து விடப் போகிறது? வானத்திலே வட்டமிடும்

பறவை இறுதியில் பூமிக்கு வருவதைப் போல, வசீகரக் கனவோடு சிறகடிக்கும் படைப்பாளியும் யதார்த்த உலகிற்கு வந்துவிடவேண்டும். நடப்பியலோடு பொருந்தாத படைப்புகளால் அகிலத்திற்கு ஆதாயங்கிடையாது. இத்தகைய அடிப்படை அளவுகோல்களின் வழியே ஒவ்வொரு பிரதியையும் அணுவுது சிறப்பானது என்பது எனது நம்பிக்கை.

வணிக ஆதாயந் தேடாமல், இலக்கிய இலாபம் கருதிச் சிற்றிதழை முன்னெடுக்கும் க.பரணீதரன் ஆச்சரியத்தின் மொத்த வடிவமாகவே அமைந்துள்ளார். இலக்கிய ஆளுமையாளர்களை இனங்கண்டு சிறப்பிதழ்களைச் செதுக்கி வருகின்றார். அந்த வகையில் பாலமுனை பாறாக் குறித்த சிறப்பிதழ் பெருமகிழ்வினைத் தருகின்றது.

எனது ஆசான் செ.யோகராசாவால் பாலமுனை பாறாக்கின் படைப்புகள் அறிமுகமாயின. பாலமுனை பாறாக்கின் மீது பெருவிருப்புக் கொண்டிருந்த செ.யோ அவரது நூல்களை வியந்து பாராட்டி அவற்றினைத் தொடர்ச்சியாக என்னையும் வாசிக்கச் செய்தார். குறும்பா, கட்டுரை, ஹைக்கூ, காவியம் என்று பல தளங்களில் இயங்கும் பாலமுனை பாறாக் என்னுள் பேரீப்பினை ஏற்படுத்தினார். அதன் தேறிய விளைவாக ஏற்கெனவே அவரது குறும்பாக்களை வாசித்து வியந்து எழுதியுள்ளேன். தற்போது சிறப்பிதழ்க்காகச் சந்தனப் பொய்கையில் நீச்சலிடும் நிமித்தம் இறங்குகின்றேன். பரிசோதனை முயற்சி, ஆன்மிக சேகரம், சமூக தரிசனம்,

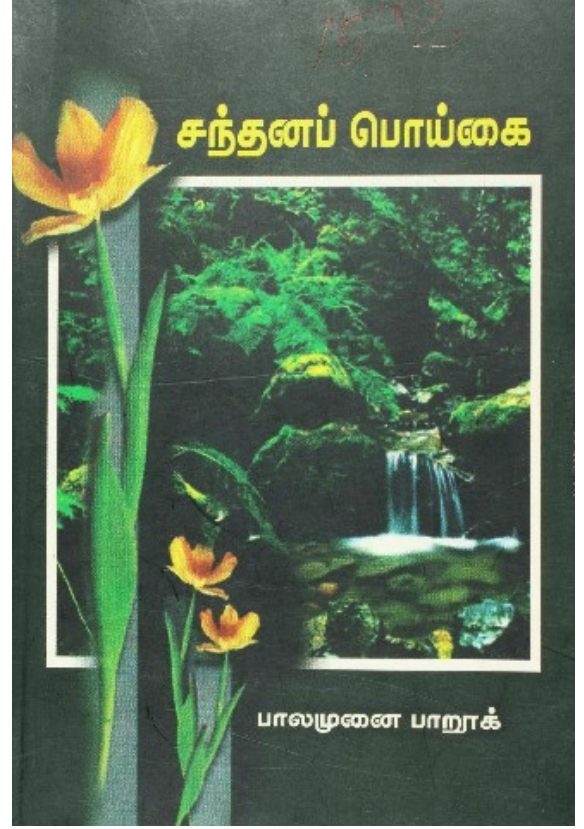
மனிதநேயச் சிந்தனை போன்றபன்முக விடயங்களைப் பாலமுனை பாறாக்கின் படைப்புகளில் இனங்காண முடியும். மரபின் செல்நெறியில் பயணிப்பதோடு, மரபின் ஓசையைக் கவிழ்க்கும் நுட்பமும் வாய்க்கப் பெற்றவர் என்பதை அவரது கவிதைகளில் இனங்காண முடியும்.

கவிதைத் தொகுப்பின் முன்னுரையில் சில விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளமையும் குறிப்பிடத் தக்கது. கவிதை எளிமையோடு அமைய வேண்டும். கோட்பாட்டு லேபிள்களோடு கவிதைகளை நோக்குதல் ஏற்படையதன்று என்னும் வகையிலான கருத்துக்களை பதிவு செய்துள்ளார். அகில இலங்கை எம்.ஏ.பேரவையின் அம்பாரை மாவட்ட அவையின் வெளியீடாக “சந்தனப் பொய்கை” அமைந்துள்ளது. முப்பத்துமூன்று கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆன்மீகமே வாழ்வாக அமைவதால் இவரது கவிதைகள் ஆன்மீக வெளியினையே இனங்காட்டுகின்றன. கவிதையா...? ஆன்மீக வாழ்வா பிரதானம் என? யோசித்தால், ஆன்மீக வாழ்வே என அவரது கவிதைகள் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. கவிதை என்பது நடப்பியல் வாழ்வின் பிரதிபலிப்புத்தானே? வாழ்வினை உணரும் பயணத்தைத்தானே கவிதைகள் பேசுகின்றன. தத்துவமும் மதமும் பிணைந்த புள்ளியில் சந்தனப் பொய்கையினை சந்திக்கின்றோம். இறைவனைக் கவிதையின் பிரதி விம்பமாக முன்னிறுத்துகிறார்.

தனது கவிதைக் கருவினை விவாதத்திற்குரியதாக முன்வைக்காமல் அனுபவமாக தொற்றச் செய்கிறார். மனவிரிவின் மூலம் கண்டடைய வழிகாட்டுகிறார். நயாதீதமான பரவச நிலைக்கு வாசகனைத் தள்ளுகின்றார். நவீன கவிஞர்கள் சொற்களைச் சீவிக் கூர்மை செய்வார்கள். அருவிக்கோட்டு வடிவத்திற்கு உட்படுத்துவார்கள். ஆனால் இவர் பதங்கமாதலுக்கு அழைப்பு விடுக்கிறார். காற்றிலே வைக்கப்பட்ட கர்ப்பூரம் பதங்கமாவதைப்போல வாசகனுக்குள்ளும் சொற்களைக் கடத்த முனைகிறார். இங்கே நேரடி அனுபவமே முதன்மை பெறுகிறது. எனவே தான் எளிய சொற்களால் கவிதையினைக் கட்டியெழுப்புகின்றார். அதிர்வுகளை ஏற்படுத்த முனையவில்லை.

அறத்தின் வடிவமாகவே கவிதையை முன்னிறுத்துகின்றார். வாழ்க்கையே நன்மைக்கும் தீமைக்குமான போராட்டந்தானே? நன்மையின் வடிவமாக இறைவனைப் பார்க்கும் தளத்திலே பாலமுனை பாறாக்கின் கவிதைகள் அமைகின்றன. மேலும் கவியரங்கிலே செவிக்குணவாக அமையும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. கடாபி, எம்.எஸ்.எம்.அஷ்ரஃப் எனத் தனிநபர் தொழுகையும் தலை காட்டுகின்றன.

“தளங்கள் அகற்றிய பதினெட்டு வருட
நிறைவினில் மகிழ்கிற போது
இலங்கையிலிருந்தும் எம்சூர லெழும்பும்
இதயங்கள் மகிழ்ச்சியில் தோயும்
நெருங்கியே வருமெம் நேசக் கரங்களும்
நினைவுகள் கூடவே நீளும்
கலங்கா நெஞ்சினன் லிபியசெஞ் சூரியன்

கடாபி தலைமகன் வாழ்க”

என்று கடாபியின் கீர்த்தியினை எளிய சொற்கோவையில் பூர்த்தி செய்கின்றார்.

“மருந்திதுவே நோய்க்கென்று அறிந்திருந்தும்
மருந்தைநாம் முறையாக உட்கொள்ளாமல்
குறைந்திடுமா பிணி? மகனே குணமாய் போமா?
கருத்தினிலே கொள்ளாதனை அது போற்றானே
ஒரு நூறு நூற்களை நாம் கற்றிருந்தும்
ஒழுகவில்லை அதன்படியே என்றிருந்தால்
அருண்டா அமலின்றி? அருளாளன்றன்
அடிதொழாது வாழ்வுண்டா அமலைத்தோடு”

இறையும் அறமும் கலந்த சிந்தனையை மைய நீரோட்டமாகக் கொண்டு கவிதையை முன்வைக்கிறார்.

அகலித்த அகிலநேயச் சிந்தனையை பாலமுனை பாறாக்கின் கவிதைகள் இனங்காட்டுகின்றன. சமத்துவ நோக்கோடு கவிதையை நகர்த்திச் செல்கிறார்.

“மார்க்கத்தில் மூர்க்கமில்லை, மமதை இல்லை
மற்றவரின் மார்க்கத்தை இழிவு செய்ய
யார்க்குமொரு அனுமதியும் கிடைக்கவில்லை
யாரோடும் அன்போடு இணங்கி வாழ
மார்க்கமது வழிகாட்டும் சாந்தி சொல்லும்!
மக்களோடு மக்களன்பால் ஒன்றச் செய்யும்
சேர்ந்தே நாம் அதனாலே சிறப்பாய் வாழ்வோம்
சேர்ந்தெங்கள் உணர்வுகளை மதிப்பாரோடே!

செழுமையான வாழ்வினை நோக்கி அழைத்துச் செல்வதாக, இஸ்லாமிய தளத்தில் நின்றாலும் பொதுமானுட தரிசனத்தை முன்வைப்பதாக ஆன்மீக அறத்திற்கு புதிய குருதியைப் பாய்ச்சுவதாகச் சந்தனப் பொய்கை அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“லிமரிக்” (Limerick) என்பது ஐரோப்பாவில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றி விரைந்து பரவிய ஒரு புதிய கவிதை வடிவம். மக்கள் கூடிக் களிக்கும் திருவிழாக்களிலும், விருந்துகளிலும் “லிமரிக்” பாடப்பட்டது. இவை போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பாடுவதும், ஆடுவதும், நடப்பதும், பகடி (கிண்டல்) செய்து பேசிக் கொள்வதும் மனித இயல்பு. மகிழ்வதும், மற்றவர்களை மகிழ்விப்பதும் மட்டுமே அங்கு நோக்கமாக இருக்கும். அதனால் நகைச்சுவை உணர்வுதான் முதல் இடத்தில் நிற்கும். பால்உணர்வும், எள்ளல் (கிண்டல்) தன்மையும் கொண்ட “லிமரிக்”, நகைச்சுவைக்காக விருந்து, விழா நிகழ்ச்சிகளில் தவறாது இடம் பெற்றது. ஐரோப்பாவில் பலநாடுகளில் இது பரவி வளர்ந்தது. பிரித்தானிய கவிஞரான எட்வர்ட் லியர்(Edward Lear) “லிமரிக்; கவிதைகளின் பிதாமகன் என்று கருதப்படுகின்றார், அவர் ஒரு பிரபுவின் பிள்ளைகளை மகிழ்விப்பதற்காக ஓய்வு நேரங்களில் ஐந்துவரி கொண்ட “லிமரிக்” கவிதைகளை இயற்றினார், இவ்வகை ஆங்கிலக் கவிதைகளைத் தொகுத்து 1846-இல் “புக் ஆப் நான்சென்ஸ்” (A Book of Nonsense) என்ற பெயரில் எட்வர்ட் லியர் வெளியிட்டார். இக்கவிதைகளில் பெரும்பாலும் முதலாவது அடியே ஐந்தாவது அடியாகவும் அமைந்தது. மாரிஸ் பிஷப் என்ற அமெரிக்கக் கவிஞர் லிமரிக்கின் அமைப்பில் சில மாறுதல்களைச் செய்தார். எதிர்பாராத முடிவையும் திடீர்த் திருப்பத்தையும் கொண்டதாகக் கவிதையின் இறுதி வரியை மாற்றி அமைத்தார். இதனால் சுவை

கூடியது. “லிமரிக்”களுக்குப் புதிய வீறும், விமர்சன அர்த்தமும் பாய்ச்சிய பெருமை அமெரிக்க பெருங்கவிஞர்களான ஓ.நாஸ், எம்.பிஷப் ஆகியோரைச் சாரும். பிற்காலத்தில், சிறந்த உருவத்தின் திறனை நாடும் கவிதா பக்தர்களான ஆர்.எல்.ஸ்லீவசன்சன். நோர்மன் டக்லஸ், ஆர்னோல்ட் பெனற். ஜோன் கல்ஸ்வேர்த்தி, றடியட் கிப்ளிங். ரி.எஸ்.எலியட் ஆகியோர்கூட “லிமரிக்” கவிதை உருவத்தைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள்” என்கிறார் எஸ்.பொன்னுத்துரை. வாழ்வின் எந்தப் பொருளையும், உள்ளப் பாங்கையும் அக்கவிதைகள் பாடின. புனிதமானவை என்று சமூகம் உயர்த்தி வைத்தவற்றைக் கேலி செய்தன. சொல்லும் தகுதி அற்றவை என்று ஒதுக்கி வைத்தவற்றை உரத்துப் பாடின. சமூகத்தில் உள்ள ஆபாசங்கள், பழங்கதைகள், மனிதரின் போலித் தனங்கள் அனைத்தையும் சுவையோடு எள்ளி நகையாடின. கவர்ச்சி மிகுந்த குறுங்கவிதையாக இருப்பதால் இது உலகெங்கும் வரவேற்புப் பெற்று, மிக விரைவில் பரவியது. மகாகவிஞர்கள் என்று போற்றப்படும் பலரும் “லிமரிக்” எழுதியுள்ளனர்.

உலக மகாகவிகள் கொண்டாடிய “லிமரிக்”, ஈழத்து “மஹாகவி”(து.உருத்திரமூர்த்தி; 1927-1971) யையும் ஈர்த்ததன் எதிரொலிப்பே தமிழில் குறும்பா! தமிழ்மொழிக்கே உரிய தனித்துவங்களுடனும் தனக்கே உரித்தான கவித்துவ ஞானத்துடனும் “லிமரிக்”ஐ “குறும்பா”வாக மஹாகவி தமிழ் படுத்தினார். ஆங்கிலத்தில் வழங்கும் லிமரிக் வடிவத்தைப் பின்பற்றி,

பாலமுனை பாறாக் குறும்பாக்கள்

- ஈழக்கவி -

அசல் தமிழ்க் கவிதைகளைக் “குறும்பா” என யாத்தது மஹாகவியின் அதிசயத்திறன் ஆகும். மஹாகவியின் குறும்பா என்ற கவிதை வடிவத்துக்குரிய தமிழ் சொல் ஈழத்து சொல்லாயிற்று, “கீரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி”யில் இலங்கை தமிழ் சொற்களை தொகுத்த பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்கள், குறும்பா என்ற சொல்லை இலங்கை சொல்லாக குறிப்பிட்டு அதற்கு பின்வருமாறு விளக்கம் எழுதியுள்ளார்: “ஐந்து அடி கொண்ட நகைச்சுவைப் பாங்கான செய்யுள் வடிவம்; limerick (2000; 342). “தமிழ் குறும்பாவின் பிதாமகன் மஹாகவி” என்கிறார் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு. புதிய புதிய பரிசோதனை முயற்சிகளை கவிதைகளில் செய்து பார்த்த மஹாகவியின் இன்னுமொரு கலை முயற்சியே குறும்பா ஆகும்.

இந்து வாலிபர் சங்கம் 30-01-1965 அன்று நீர்கொழும்பில் நடத்திய தமிழ்விழா கவியரங்கத்தில் தான் மஹாகவி இயற்றிய “குறும்பா” முதன்முதலில் படிக்கப்பட்டது. அதன்பின் “இளம்பிறை” என்ற இதழில் சில குறும்பாக்கள் வெளிவந்தன. எம்.ஏ. ரஹ்மான், “அரசு வெளியீடு” சார்பாக, மஹாகவியின் நூறு குறும்பாக்களைத் தொகுத்து 17.02-1966இல் “மஹாகவியின் குறும்பா” என்ற நூலை வெளிக்கொணர்ந்தார். நூலின் முகப்புப் பக்கத்தில் “தமிழில் முதன்முதலில் ‘லிமரிக்ஸ்’ என்ற குறிப்பு உள்ளது. ‘சிரிப்புக்கும், சிந்தனைக்கும், கருத்துக்கும், கற்பனைக்கும் பெருவிருந்தாய் 100 குறும்பாக்கள்” என்ற அறிவிப்பும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து சிரிக்க வைப்பது, சிந்தனையைத் தூண்டுவது, சீர்திருத்தத்தை வேண்டுவது, சுவைப்புத் திறனை (ரசனை) வளர்ப்பது இவையே குறும்பாவின் நோக்கமாகியுள்ளது.

“சமூகத்தின் இழிந்த நிலைகளைக் காணும் போது பொறுப்புள்ள கவிஞன் அதிர்ச்சி அடைகிறான். அவ்வுணர்ச்சியை ஒன்று வருத்தம் அல்லது சினம் பொங்கும் சொற்களால் வடிப்பான் அல்லது எள்ளி நகையாடி, இதயத்தைச் சிந்தனைக்கும் செயலுக்கும் தூண்டுவான். நையாண்டி அல்லது பகடி செய்து குத்திக்காட்டும் முறை கவிதை உத்திகளில் ஒன்றாகும். இது தமிழில் அங்கதம் எனப்படும். ஆங்கிலத்தில் “சட்டயர்”(Satire). குத்தலான இந்த வகைக் கவிப் பேச்சுக்கு ஒத்த பொருத்தமான வடிவமாகக் குறும்பா விளங்குகிறது. மஹாகவியின் குறும்பாவில் இப்பேச்சைக் கேட்கலாம்; என்கிறார் கலாநிதி நை.மு.இக்பால்.

முத்தெடுக்க மூழ்குகின்றான் சீலன்
முன்னாலே வந்துநின்றான் காலன் (அடி 1)

..... சத்தமின்றி, வந்தவனின்

..... கைத்தலத்திற் பத்துமுத்தைப் (அடி 2)

பொத்திவைத்தான் போனான் முத்தலன்! (அடி 3)

மஹாகவியின் குறும்பாவில், ஆங்கில லிமெரிக்கின் அமைப்பு, நோக்கம், சந்தம் யாவும் வருவதைப் பார்க்கமுடிகின்றது என்கிறார் எஸ். பொன்னுத்துரை. முதலாம் அடி அடிகோலுவதாகவும், இரண்டாம் அடி கட்டி எழுப்புவதாகவும், மூன்றாம் அடி முத்தாய் ப்பிடுவதாகவும் குறும்பா அமைதலே சிறப்புடைத்து. குறும்பாவும் தனிப்பாடல் மரபு வழிதான்

எழுந்துள்ளது. அதன் பொருள் எதுவாகவும் இருக்கலாம். ஆனால், அதன் உயிரோ, சிந்தனையைத் தூண்டும் சிரிப்பாகும். மகாகவியின் குறும்பாக்களின் அமைப்பை வைத்து அதன் இலக்கணத்தை எஸ் பொன்னுத்துரை பின்வருமாறு வரையறுத்துள்ளார். ஒரே எதுகையுடைய 3 அடிகள் 5 வரிகளாக அமையும்; முதல் அடி 6 சீர்களும், இரண்டாம் அடி 4 சீர்களும், மூன்றாம் அடி 3 சீர்களும் பெற்று வரும்; முதல் அடியின் முதற்சீரும் நான்காம் சீரும், மூன்றாம் அடியும் இடப்பக்கம் ஒரே நேரான இடத்தில் ஆரம்பமாகி, முறையே முதலாம், இரண்டாம், ஐந்தாம் வரிகளாக அமையும். இரண்டாம் அடி மூன்றாம் நான்காம் வரிகளாக இடப்பக்கம் சற்றே உள்ளடங்கி அமையும்; முதலாம் அடியின் மூன்றாம், ஆறாம் சீர்களும் மூன்றாம் அடியின் கடைசிச்சீரும் ஒரே இயைபு பெறும்; முதல் அடியின் 1,4 சீர்களில் மோனை பயிலும்; வாய்பாடு:

காய் - காய் - தேமா

காய் - காய் - தேமா

... காய் - காய்

... காய் - காய்

காய் - காய் - தேமா

ஓசை ஊறுபடாது காயின் இடத்தில் விளம் வருதலும் வெண்சீர் வெண்டளையினிடத்து இயற்சீர் வெண்டளை வருதலும் ஆகும். இவ்வுருவம் பல ஓசை வேறுபாடுகளுக்கும் இடம் கொடுப்பது. மேலும், ஈரடி இறுக்கத்திற்கு மாறுபடும் இந்த மூவடிச் செய்யுள் முறை பொருளுக்கேற்ப இலகுத் தன்மையையும் எளிமையையுஞ் சேர்க்க உதவுகின்றது. மேலே குறித்த இலக்கண விதிகள் குறும்பாவை ஆங்கில லிமெரிக்கிலிருந்து தனிப்படுத்தி அதைச் சிந்து, கும்மி போன்ற தமிழ்ப் பாவகைகள் போலத் தமிழ் யாப்பமைதி கொண்டதாக ஆக்குகின்றன.

ஆங்கில லிமெரிக் போலவே தமிழ்க் குறும்பாவையும் ஐந்து வரிகளில்தான் மஹாகவி அமைத்தார். ஆனால் வரிகள் ஐந்து என்றாலும் அவை மூன்று அடிகளில் அமைந்து உள்ளன. மூன்று அடிகளிலும் முதல் சீர்கள் (சொற்கள்) ஒரே எதுகை கொண்டவை (இரண்டாம் எழுத்து ஒத்ததாக வருவது எதுகை). முதல் அடியை இரு வரிகளாகவும், இரண்டாம் அடியை இரு வரிகளாகவும் மடக்கி எழுதுகிறார். முதல் இரு வரிகளிலும், அடுத்த இருவரிகளிலும் முதல் சீர்களில் மோனை வருகிறது (முதல் எழுத்து ஒத்ததாக வருவது மோனை). முதல் வரி, இரண்டாம் வரி, ஐந்தாம் வரி இவற்றின் முடிவில் (இறுதியில்) வரும் சீர்களில் “ரைம்”(இயைபுத் தொடை) என்னும் இயைபு வருகிறது. ஆங்கில லிமெரிக்கில் மூன்றாம் வரியிலும் நான்காம் வரியிலும் ஒரு “ரைம்” வரும். அதை மஹாகவி தவிர்த்து (விட்டு)விட்டார்.

மஹாகவி கவிதை வெளிப்பாட்டுக்குச் செய்யுளையே ஊடகமாகக் கொண்டார். கவிதை யாப்பு நிலைப்பட்டே இயங்குவது என்ற கருத்தில் மஹாகவிக்கு உறுதிப்பாடு இருந்தது. யாப்புக்குள் இருந்து யாழ் மீட்டுபவன்; என்றே அவர் கவிதையைக் குறிப்பிடுகின்றார் என்று குறிப்பிடும் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான். நவீன உள்ளடக்கத்தை வெளியிட யாப்பு உதவாது என்ற

புதுக்கவிதையாளரின் கொள்கை ஆதாரமற்றது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். யாப்புக்குள் இருந்து குறும்பா என்ற யாழை மஹாகவி மீட்டிடுக்கிறார். இதன் அருட்டுணர்வில் ஈழக்கவிஞர்கள் பலர் குறும்பா பாடினர். அவர்களில் பாலமுனை பாறாக் கவிநயம் பொதிந்த குறும்பாக்களை படைத்திருக்கிறார், அவரது நூறுகுறும்பாக்கள் 2013இல் நூலுருப்பெற்றது. சமூகத்தின் மீது அக்கறையும், பிறர் நலன்களுக்காகப் போராடும் குணமும் கொண்ட கவிஞர்களே குறும்பாவை அதிகம் படைக்கின்றனர் என்பது கலாநிதி நை.மு.இக்பால் கவனிப்பாகும். குறும்பாவில்,

1. “களுக்”கென்று பொங்கிவரும் சிரிப்பை,
2. “முணுக்”கென்று அருய்விடும்கண்ணீர்த்துளியை,
3. “சுருக்”கென்று மனத்தில் தைக்கும் வலியை,
4. “பளீர்” என்று மனத்தில் மின்னலாய்த்

தோன்றும் எண்ணத்தை, அப்படியே, “பளிச்” சென்று சொல்லில் வடித்துவிட முடிகிறது. அதைப் படிப்பவரின் உள்ளத்துக்கு அப்படியே “இடமாற்றல்” செய்துவிட முடிகிறது. இதனை செய்நேர்த்தியோடு மஹாகவி செய்தது போல, பாலமுனை பாறாக்கும் செய்திருக்கிறார் என்பதை “பாலமுனை பாறாக் குறும்பாக்கள்” என்ற தொகுப்பு நிரூபிக்கின்றது.

“பாலமுனை பாறாக் புறகணிக்கப்பட முடியாத ஒரு கவிஞர் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை காவியம் பெரிதும் கற்பனை உலகு சார்ந்ததாகவே இருந்தது. யதார்த்த உலகுக்குரிய இலக்கிய வடிவமாக நாவல் வளர்ச்சி பெற்றது. யதார்த்த வாழ்வையும் காவியத்தையும் இணைக்கும் முயற்சி இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு உரியதுதான். தமிழில் அதில் வெற்றி பெற்றவர்கள் மிகச் சிலரே. மஹாகவியை அதில் முக்கியமானவராக நான் சொல்வேன். அவருடைய சடங்கு, ஒரு சாதாரண மனிதனது சரித்திரம், கண்மணியாள் காதை என்பன அவ்வகையில் தமிழில் முன்னுதாரணம் இல்லாத படைப்புக்கள். இப்பொழுது பாலமுனை பாறாக் அந்த ரசவாதத்தைச் செய்து பார்க்க முயன்றிருக்கிறார். கொந்தளிப்பு, தோட்டுபாய் முத்தம்மா ஆகிய இரண்டிலும் பெருமளவு வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்றே சொல்லவேண்டும்” என்பது பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமானின் அவதானிப்பாகும். அதேபோல் மஹாகவியின் குறும்பா ரசவாதத்தைச் செய்து பார்க்க முயன்று, பாலமுனை பாறாக் குறும்பா எழுதியும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

மீன்பாடும் தேன் நாட்டின் பாவளம் அழகியல் ததும்பும் குறும்பாவாகியுள்ள கவியழகைப் பாருங்கள்-

“வாவியிலே மீனிருந்து பாடும்
வந்திங்கே பாம்புகளும் ஆடும்
பாவிசைக்கக் கிழக்கிலிந்தப்
பதிபிறந்தோன் பயிலுதோ?
நாவினிக்கக் கவிதருவான் நாடும்”

“பட்டினியில் பசிபணியில் கிடந்தார்
பலமாதம் வாடிஅவர் மடிந்தார்
இத்தனைநாள் எங்கிருந்தார்
இவர்களவர் உறவினராம்
கத்தத்தைக் கொடுக்கத்தான் விரைந்தார்”

இது போன்ற பல குறும்பாக்கள் சமூக விமர்சனங்களாக அமைந்துள்ளன. பாறாகின் குறும்பாக்களில் அங்கதம் இழையோடினாலும் அவை சமூகத்தின் இழிநிலையையே எடுத்துரைக்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாக சில குறும்பாக்கள்,

பக்கத்து வீட்டிலொரு பாவை
பால்நிலவு வதனத்தாள் பூவை
முப்பதையும் தாண்டிவிட்டாள்
முடியவில்லை திருமணமே
எப்படியும் சீதனமாம் தேவை!

இலக்கியநூல் வெளியீட்டுக் கூட்டம்
எத்தனைநாள் அதற்காக ஓட்டம்
பலவரண அழைப்பினிலே
பதவியொடு பெயர்பொறித்தும்
வரவிலையே எழுத்தாள்வோர், வாட்டம்!

தேர்தல்தான் வருகிறதா? வாங்க
தேனாக வாக்குறுதி தாங்க
பேர்புகழ்ப் பேசினுங்க
பேசினுங்க வாக்கெடுத்தா
போயினுங்க... வரமாட்டீர் போங்க

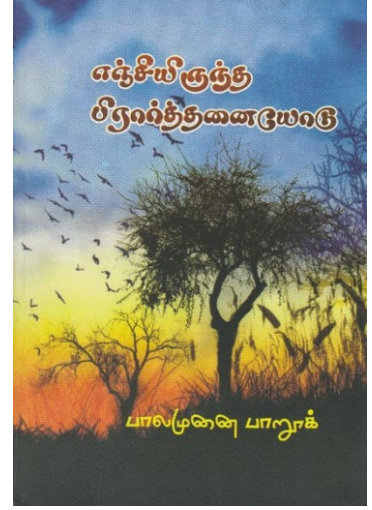
“பாலமுனை பாறாக்கின் குறும்பாக்களிலே சமூகக் கிண்டல் நன்றாக வந்துள்ளது. நம்மை அண்மையில் தாக்கிய பல விடயங்கள் அவரின் குறும்பாவின் பாடுபொருளாய் உள்ளன” என்று பேராசிரியர் மௌனகுரு உரைப்பது முற்றிலும் உண்மையே.

மதிப்போடுதான் வாழ்ந்தார்
மக்களோடு பழகுவதில் குணவான்
இனவாதச் சண்டையிலே
எல்லாமே இழுந்ததால்
இப்பொழுது மாற்றம்அவர் இனவான்

இனவாத அட்டகாசங்கள் இனவாதிகளை எவ்வாறு தோற்றுவிக்கின்றது என்பதை எடுத்துரைக்கின்றது இந்த குறும்பா. என்னைக் கவர்ந்த பல குறும்பாக்களில் இது முதன்மையானது. சில குறும்பாக்கள் கவிதைக்குரிய உணர்வை உணர்த்தாமல் செயற்கையாக அமைந்துள்ளன. இதனை பேராசிரியர் மௌனகுருவும் அணிந்துரையில் சுட்டியுள்ளார். சில குறும்பாக்கள் “இயைபுத் தொடை” (ரைம்)க்காக எழுதப்பட்டது போலிருக்கிறது. 84 பக்கங்களைக் கொண்ட இச்சிறு நூலில் மூன்று அணிந்துரைகள் தேவைதானா? அதுமட்டுமல்ல 5 பிற்குறிப்புக்களும் பின் அட்டை குறிப்பும் அவசியம் தானா? இத்தகு அறிமுக உரைகள் கவிதை மீதான சுவைஞனின் ஈடுபாட்டை உடைக்கின்றது, ஏனெனில் கவித்துவ புலமை மிக்க பாலமுனை பாறாக் அவர்களின் கவிதைகளுக்கு இவை அவசியமற்றவை. அவரது கவிதைகளே அவருக்கான அணிந்துரைகள்! அணிந்துரையை பாடுபொருளாகக் கொண்ட பாலமுனை பாறாக் இன் குறும்பா ஒன்றுடன் இதனை நிறைவு செய்கின்றேன்.

அணிந்துரை ஒன்று எழுதிட வேண்டி
அவர்கரத்தில் நூல்கொடுத்தான் பாண்டி
அணிந்துரையில் அவனுமில்லை
அவன்கொடுத்த நூலுமில்லை
சினந்து எவர்க்கோ ஏசுகிறார் சீண்டி

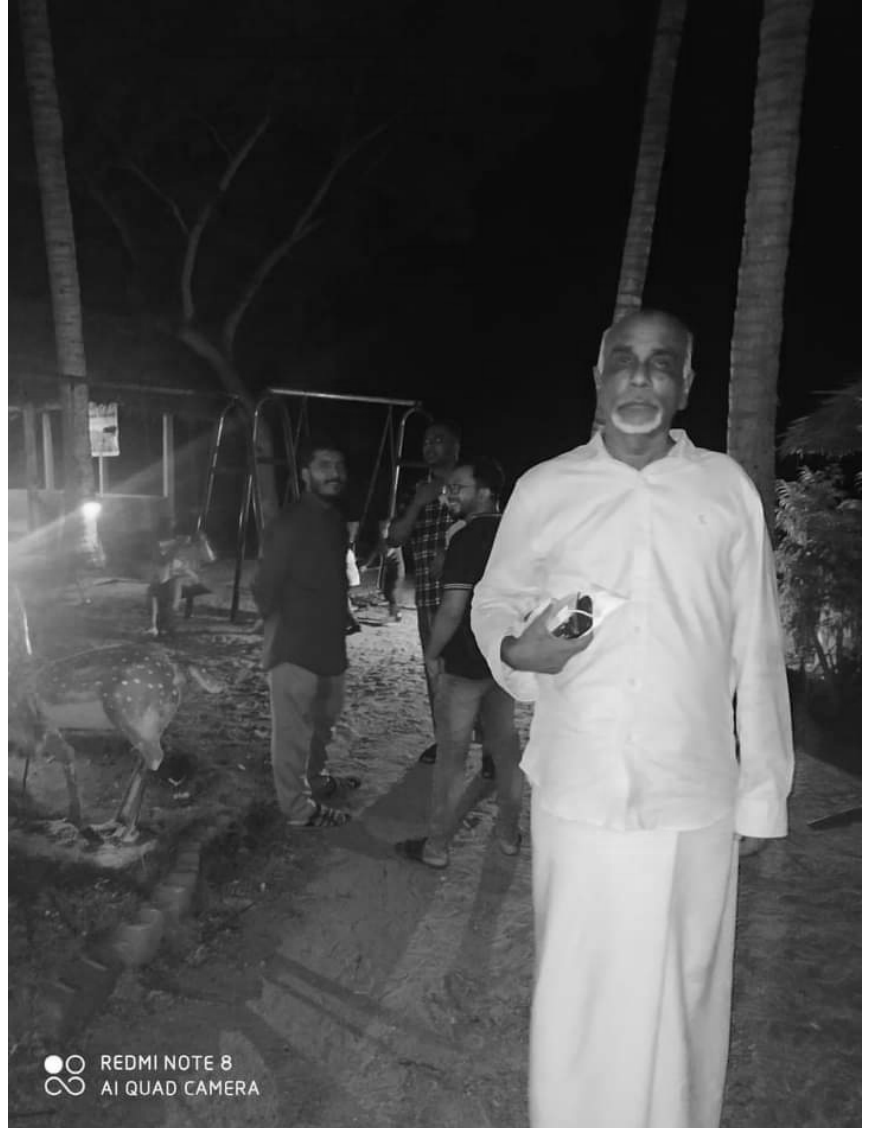
பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்கின் “எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு” வாசித்து..

என் அக்கா கெக்கிராவ சஹானா 1988 01.08 என்று திகதியிட்டு தனது புத்தக அலுமாரி அடுக்குகளில் பத்திரப்படுத்தி இருந்த பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்கின் அவர்களின் “பதம்” கவிதைநூல் அவள் வாசிப்புக்குப் பின்னர் பெற்றுப் படித்திருக்கிறேன். அக்கரைப்பற்று அம்பாறை மாவட்ட மக்கள் காங்கிரஸ் 1987களில் வெளியிட்டு வைத்தது அந்நூல். ஓசை நயமிக்க சொற்கள் கொண்டு, வார்த்தைகளை முறைப்படி கையாண்டு அவர் கவிதை புனையும் விதம் அலாதியானது என்று அதிலிருந்தும் கண்டிருந்தேன். எழுத்து ஒரு சக்தி மிக்க ஆயுதமாக மாறி எழுத்தாளனுக்கு உளக்கிடக்கை நீக்க உதவுகிறது. அநீதிக்கெதிரான அவா போல, வேண்டுதல்கள்போல, இன்னபிற வடிவில் அது அவனுக்கு கைகொடுக்கிறது. “பதம்” நல்பிரார்த்தனையை, ஆன்மீக ஆசைகளை, கண்ணீரைத் துடைத்தலை, சமூகத்தின் மீதிருக்கும் கனவு இலட்சியங்களை பேசிற்று என்று நான் நினைவிற் கொண்டிருந்தேன்.

தான் பிறந்த ஊர் பாலமுனை மீது கொண்ட பற்றினால் தன் பெயருக்கு முன்னால் தன் ஊரையும் சேர்த்துக் கொண்ட எழுத்தாளனமை கவிஞர் பாலமுனை பாறாக்கின் அவர்களது இயற்பெயர் முகம்மது லெப்பை முகம்மது பாறாக்கின். கல்முனை பிரதேச கலை இலக்கியமானது 1970 களில் மறுமலர்ச்சி பெற்று இயங்கிய காலத்தில் “புதிய பறவைகள்” எனும்

கவிதா வட்டத்தைச் சேர்ந்த பலருள் முக்கியமான ஒருவராக திகழ்ந்த இவர் அக்கால கட்டத்தில் அகில இலங்கை ரீதியாகவும், மாவட்ட ரீதியாகவும் நடந்த பல கவிதைப் போட்டிகளில் பற்பல பரிசுகள் பெற்றுள்ளார். தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றம் நடத்திய கவிதைப் போட்டிகள், வானொலி, மேடைக் கவியரங்குகளில்

REDMI NOTE 8
AI QUAD CAMERA

இவர் பதித்த முத்திரைகள் பல. மனித மன வளர்ச்சிக்காகவும், சமூக எழுச்சிக்காகவும் தன் இலக்கிய ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் இவர் சமூக சேவை செய்வதில் முழு இன்பம் காண்பவர். பின்னாட்களில் முகநூல் தூரத்து முகங்களை அருகிலாக்கிற்று. அவரும் நமக்கு நெருங்கியவரானார். கேவிலார் செல்வராசன் பாட ஒளிப்படமாயிற்று இவரின் பாடல்.

“போகிறேன் நான் போகிறேன் ராக்கடலில் மீன்பிடிக்கப் போகிறேன்.

மீன்பிடிக்க வலையேற்றி, படகினிலே விசையேற்றி உன் உருவம் நெஞ்சேற்றிப் போகிறேன்.”

நெஞ்சு நிறைக்கும் பாடலாயிற்று. செவித்தேன் பல தடவை. போலவே, “மட்டுநகர் வாவியிலே மீன் பாடுது”, “வெற்றிமாலை துடவா” போன்ற பாடல்களும்.

“பதம்” கவிதைகளடங்கிய நூலுக்கு அணிந்துரையாக மருதூர்க்கொத்தன் அவர்கள் வழங்கியிருந்த கருத்துகள் முக்கியமானவை. “எழுபது களுக்குப்பிறகு தமிழ்க்கவிதை உலகில் குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதையில் உருவான புதிய போக்கை இனம்காண பாலமுனை பாறாக்கின் கவிதைகள் சரியான அத்தாட்சிகள். அந்த புதியபோக்கின் ஆரோக்கிய வெளிப்பாடு அவரது கவிதைகள்” என்பார் அவர்.

நவீன குறுங்காவியமாக, நெடுங்கவிதையாக பாலமுனை பாறாக்கின் அவர்கள் 2012களில் ஆர்த்துள்ள “எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு..” பின்னர் படிக்கிறேன். பர்ஹாத் வெளியீட்டகம் கைக்கு அடக்கமாக வெளியிட்டுள்ள புத்தகம் “எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு..”

இலக்கியம் போர்க்களத்தில் எழுத்தாளனைத் தள்ளப்பார்க்கிறது. அவர் போருக்கு எதிரான குரலை உயர்த்துகிறார். இனவாதிகளின் வெறியாட்டத்தில் எதுவும் தெரியாமல் மாட்டிக் கொண்டு பலியாகிப் போன அப்பாவிக்கு நூலைச் சமர்ப்பித்துத் தந்திருக்கிறார் கவிஞர். யுத்தம் நிலவிய கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் இலங்கையில் நிலவிய இன முரண்பாடுகள், அவலங்கள் என்பவற்றுக்கு மத்தியில் கிழக்கில் முஸ்லிம் - தமிழ் இன உறவில் ஏற்பட்ட விரிசலையும், தனிமனித அவலங்களையும் பொருளாகக் கொண்டது இக்காவியம். குறிப்பாக இந்திய அமைதிப்படை இங்கிருந்த 1987-1989 காலத்தில் நிலவிய சூழலை இது மையமாகக் கொண்டது. இக்காவியத்தின் பிரதான பாத்திரத்துக்குப் பெயர் இல்லை. பேராசிரியர் நுஹ்மான் அவர்கள் அது பற்றி பின்வருமாறு சொல்கிறார், “அவன், இவன் என்ற படர்க்கைப் பெயராலேயே அவன் குறிப்பிடப்படுகிறான். பாதிக்கப்பட்ட பொதுமகனைச் சுட்டுவதற்காக படர்க்கைப்பெயர் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்” என்று.

ஒரு முஸ்லிம் பொதுமகன் தமிழ் முஸ்லிம் கிராமங்களின் எல்லைப்பற்றத்தில் வாழ்கிறான். இரு இனத்தவரும் மிகுந்த நல்லுறவுடனும், இணக்கப்

பாட்டுடனும் வளர்ந்த காலம் அது. காடு சென்று, கம்பு வெட்டி, கோயில் பள்ளிகள் கட்டிக்கொண்டு, ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவிமகிழ்ந்திருந்த காலம் அது. அப்போதுதான் ஒரு கொடுயுத்தம் ஊடறுக்கிறது. “வீதி இரண்டாக வெடித்துக் கிடக்கிறது” என்கிறார் கவிஞர் அதை. மானூடர் அன்பொழுது வாழ்ந்தமையை, அந்த அழகிய சுதந்திரத்தை அச்சுறுத்தலின் வலையில் சிக்கி நிற்கக் காணும் கணங்களில் எழுத்தினூடான எதிர்ச் செயற்பாடு இப்படி இப்படி தொடங்கி வைக்கப்படுகிறது எவராலும்.

அவன் குடும்பத்திலும் இதன் பாதிப்புகள் நிகழ்ந்து இடம்பெயர்ச்சி நடக்கிறது. உள் ஊருக்குள்ளேயே உறவினர் வீடொன்றுக்குள் அகதியாய் முடங்க வேண்டிய பரிதாப நிலை அவனுக்கு. ஒருநாள் அவன் ஊர் எல்லைப்பற்றத்திற்கு வரவே அமைதிப்படை அவனை சுற்றி வளைக்கிறது. இன, பால், வயது, மொழி என்று பேதமற்று கைதுகள், சுற்றிவளைப்புகள் நடந்தேற கிழக்கு மாகாணத்தின் அப்போதைய அவலக் காட்சிகள் பலவற்றை அவர் கவிதைகளில் வாசகர் கண் முன் விரிக்கிறார். அடக்குமுறை, நெருக்குவாரம் என்பனவற்றின் எதிர்ப்பை எழுத்து முழங்கிச் சொல்கிறது கவிதையில்.

விடிந்தால் அவர்கள் வீட்டுக்குள் நிற்பதும்

மதில்களின் மேலே ஏறிக் குதிப்பதும்

பெண்டுகள் பிள்ளையை கண்டு நகைப்பதும்

வேலிக்கு வைத்தமுள் காலுக்கு தைப்பதேன்..?

பிள்ளையும் கிள்ளி தொட்டிலும் ஆட்டி

உள்ள நிலைமையை ஊதிக் கெடுப்பதேன்..?

தமிழர் முஸ்லிம் சிறுபான்மைக்குள்

பிரிவினைவாத விஷவிதை வளர உரமிட்டு,

அவர்கள் உறுதுணை யாவதேன்..?

பின்னர் அவன் விடுவிக்கப்படுகிறான் ஆயினும், அவன் சுமந்த எல்லாத் துயரப்பாட்டையும் அவர் எழுத்தில் அழகுற கொண்டு வந்து வைக்கிறார் இப்படியிப்படி. இல்லப்பெண்டு, பிள்ளைகள் எங்கே என்று அவன் தேடி அலைகிறான்.

சிறகுப் பட்டையில் ஒளித்த குஞ்சுகள்...

ஏக்கத்தோடு கண்களில் குளத்தை ஏந்திக் கொண்டு

இன்னொரு பக்கமாய் இறக்கை விரித்துக் குஞ்சுகள் காத்த

துணைவிப் பேடு.

இப்படி- கண்களை மூடி நடந்து செல்கையில் காட்சிகள்

விழுந்தன..!

அமைதிப்படை பற்றிய செய்திகள் அவனுக்கூடாய் கசியும் என்பதால் அனைவரும் ஒதுங்குகிறார்கள் அவனை விட்டு. மனசு அதிர்கிறது. பிரார்த்தனை மட்டுமே எஞ்சிக்கிடக்கிறது அவன் வீதியில். ஒரு நாள் வந்த அமருகிறான் பார்வதி அக்கா பக்கத்து வீட்டுப் பெண் பரிஷு காட்டுகிறாள். பணம், உணவு அனைத்தும் தந்து பஸ் நிலையம் செல்லுமாறு கோரி அவன் அனுப்பி வைக்கிறாள் அவனை. ஆள் கடத்தல் வேறு ஒவ்வொருபுறமாய் நடைபெறுகிறது. நிலமை படுமோசமாக இருக்கிறது. மனச்சுமை, அழுகை அனைத்தையும் சுமந்த வண்ணம் மக்கள்

அலைகிறார்கள். மனைவி பிள்ளைகளும் ஊர் ஊராய் அலைந்து இருக்கிறார்கள்.

மனைவி.. பிள்ளைகள்..?

கூட்டிச் சென்ற உறவினர்..?

எங்கெங்கெல்லாம் அலைகின்றனரோ..?

எந்த ஊரைச் சென்றடைந்தனரோ?

அந்த ஊரில் அவர்களுக்கோரிடம் ஆர் கொடுத்தாரோ..?

இடமே யின்றி.. இன்னும் இன்னும் தவிக்கின்றனரோ?

மனசு கலங்கி கடலெனப் பொங்க மழையெனக்

கண்ணீர் பொழிந்தன கண்கள்!

இறுதியில் அவர்கள் இருக்கும் இடத்தை போய் இவனும் அடைந்து விடுகிறான். யுத்தநிலை, ஸ்திரீப்பாடற்ற நிலை, அத்தனை நலன்களும் பாதிப்புற்ற நிலை என்பதை ஒரு பெரும் காப்பியமாக கவிஞர் கண் முன்னே விரிக்கிறார். இந்தக் கவிதையில் யாப்பு வடிவத்தை அகவல் யாப்பு முறைமை என்று பேராசிரியர் நுஹ்மான் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

“இயற்கை அனர்த்தமான சுனாமியை ஆழிப்பேரலையை பற்றிய, அதன் தாக்கம் பற்றிய “கொந்தளிப்பு” எனும் இவரது இதற்கு முந்தைய நீள்கவிதை அழகான காவியம். அது முஸ்லிம் மக்களது சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தி யிருந்தது. இரண்டாவது காவியமான “தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா” முஸ்லிம் மக்களது பண்பாட்டு அடையாளங்களை ஆவணப்படுத்தி இருந்தது. இக்காவியம் கடந்தகாலங்களில் இடம்பெற்று வந்த போரினால் முஸ்லிம் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட அவலங்கள் சிலவற்றை இனங்காட்டுவதோடு முஸ்லிம் தமிழ் மக்களுக்கு இடையிலான நெருக்கமான உறவில் விரிசல் முகிழ்க்க ஆரம்பிப்பது பற்றியும் அதனை முறியடிப்பதற்கான முயற்சி பற்றியும் இயன்றளவு கலாபூர்வமான முறையில் வெளிப்படுத்துகின்றது.” என்று பேராசிரியர் செ.யோகராசா தனது குறிப்புரையில் சொல்லி வைக்கிறார்.

“எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு” என்ற கவிஞரின் இலக்கியப் படைப்பு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின், ஏன் விளிம்பு நிலை மக்களின் எரியும் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பலபடப் பேசுகின்றன. போர்க் கால அவலங்களுக்கிடையே சிக்கித்தவித்து இழப்புகளை எண்ணிக் கொண்டும் ஏங்கிக் கொண்டும் இயல்பு வாழ்க்கை தடம்புரண்டு, வாழ்க்கை வெறுப்புற்று, இடம் பெயர்ந்து இராணுவ கொடூரங்களிலும், கடத்தல் நாடகங்களிலும் பாத்திரங்களாகிப் பரிதாபத்துக் குரியவர்களான சாதாரண மக்களின் மனக்கிலேசங்களை தனக்கேயுறித்தான கிராமிய இயங்குநிலை மக்களின் மொழியூடாகப் பேசுவதில் இப்படைப்பு வெற்றிகண்டுள்ளது என்பார் திரு.நா.செல்வராசன், சம்மாந்துறை வலயக்கல்விப்பணிமனை உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் அவர்கள்.

கவிஞர் பாலமுனை பாறாக்கின் மூன்றாவது குறுங்காவியம் “எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு” பற்றி காப்பியக்கோ ஜின்னா சரிபுத்தீன் அவர்கள் இப்படிப்

பகர்கிறார்கள், “கிழக்கு மாகாணத்தில் இரண்டறக் கலந்து ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்த இரு இனங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட உள முறிவையும் அதனால் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகளையும் கதை சொல்லுவது போன்று தன் கவிதை வரிகளில் தந்துள்ளார். நெஞ்சில் உறைந்துள்ள மனச் சுமைகள் நீங்கி முன் போன்று தமிழ்- முஸ்லிம் மக்களிடையே புரிந்துணர்வும் சமாதானமும் தோன்ற வேண்டுமென்னும் காலத்தின் தேவையுணர்ந்து பிறந்தனவே இவரது கவிவரிகள். ஒன்றுக்குள் ஒன்றான வாழ்ந்த உறவின் வெளிப்பாடுகளும், பிரிவினால் ஏற்பட்ட வலிகளும் இவர்கவி வரிகளில் வெளிப்படுகின்றன. அவருக்கு நம் வாழ்த்துக்கள்.”

பார்வதி அக்கா பார்த்தாள் அவனை.. சேர்ந்து கண்ணீர்

சிந்தி அமுதாள்

தேடும் குழுவைத் தேடிச் சென்று உண்மை நிலையை விளக்கி வைப்பதா?

ஓடிச் செல்வதா? ஊரை விட்டு ஒளிந்துசென்ற கோழியைக் குஞ்சைக் கூட்டி வருவதா?

துளைத்தன நெஞ்சைக் கேள்வி வண்டுகள்!

வீங்கின கண்கள் எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு

எஞ்சியிருந்தது பிரார்த்தனை மட்டுமே! இருகரம் ஏந்தினான்.

புரிந்து ஊரவ்வோடு வாழ்வதற்கான சரிசமமான சமாதானம் நாடியே!

என்ற இறுதி வரிகளில் போராட்டக்களமாக, இரத்தமும் சதையுமாக, தாயகத்தின் சாட்சியாக, மனச்சாட்சியின் நிஜமாக, நிழல்விம்பங்களாக, மக்களின் அவலங்களாக ஆங்காங்கே கவிஞர் காட்டும் சொல்லாடல்கள் இழப்புக்களுக்குப் பின்பும் நினைவுச் சுவடுகளை மீட்டிப் பார்க்க வைக்கிறது. பாலமுனை பாறாக்க் அவர்களின் எழுத்து வாழ்வு இன்னும் இன்னும் நீளட்டுமாக என்று ஒரு குஞ்சுப்பறவையாக நானும் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

கவிஞர் பாலமுனை பாறாக்கின் “மீளப் பறக்கும் நங்கணங்கள்” [நவீன காவியம்]

ஜீவந்தியின் 176ஆவது வெளியீடாக 2020 இல் 80 பக்கங்களோடு கவிஞர் பாலமுனை பாறாக்கின் அவர்களின் “மீளப்பறக்கும் நங்கணங்கள்” என்ற நவீன காவியம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. க.பரணீதரனின் பதிப்புரையையும், பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களின் இலக்கியச் சுவையுடனும், கலாநிதி த.கலாமணி அவர்கள் உளவியல் பார்வையூடாகவும் தமது வாழ்த்துரைகளையும் வழங்கியுள்ளனர். பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம் அனஸ் அவர்கள் எழுதிய கவிஞரின் முதல் மூன்று காவியங்கள் பற்றிய குறிப்புக்களும், சந்தக் கவிமணி கிண்ணியா அமீரலி மற்றும் நாட்டாரியல் கலைஞர் ஓவியர் எழுகவி ஜெலீல் அவர்களின் இரசனைக் குறிப்புக்களும் இந் நூலின் பின் இணைப்புக்களாக இடம்பிடித்துள்ளன. கவிஞரின் ஒன்பதாவது நூலாகவும், நான்காவது காவியமாகவும் அவரது ஐம்பதாண்டு இலக்கியப் பயணத்தில் இந்த நூல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

இந் நூல் சிறுகதை வடிவிலான நவீன காவியமாய் இயல்-1 முதல் இயல் -12 வரை ஒரு ஆசிரியக் குடும்பத்தின் மதம், மொழி, இனம் தாண்டிய வாழ்வியல் விதிமுறைகளை உளவியல் பார்வையோடு தந்துள்ளது. இக்காவியம் முதுமையில் பேணப்பட வேண்டிய உணர்வுரீதியான ஆதரவையும், எந்த எதிர் பார்ப்புமற்ற துணையொன்றின் உடனிருத்தலையும் வலியுறுத்துகின்றது. வயதின் அடிப்படையில் வாழ்வியல்சார் சிந்தனை வேறுபடும், தேவைகள் வேறு படும் என்பதை உணர்த்தும் காவியம். பேராசிரியர் செ.யோகராசா கூறியதுபோல் மஹாகவியின் நவீன காவிய மரபின் தொடர்ச்சி என்று சொல்லக் கூடிய நீலாவணன், நுஃமான் வரிசையில் தனது காலத் தடத்தையும் பதித்துள்ளார் பாலமுனை பாறாக்கின். அகமது மாஸ்டர், மனைவி ஹப்பா, பிள்ளைகள் முர்ஸித், எஹியா, காமிலா, மருமக்கள் மற்றும் பேரப்பிள்ளைகளோடு நகரும் இக் காவியம் ஒரு சராசரி மனிதனின் குடும்ப வாழ்வியலை அவர்தம் மத, கலாசார எல்லைகளுக்கப்பால் மானுட்ப பண்போடு வாழ்தலை சித்தரிக்கும் முறையும் கவிநயமும் பொருள் குவிந்த

படைப்பாக மாற்றிவிடுகின்றது.

“மார்க்கம் என்பது வழிமுறை
நெறிமுறை
மயக்கம் தருமொரு அபினியாய்ப்
போதையாய்
எடுத்துக் கொள்வதால்
எத்தனை பிரச்சினை
வணக்கம் என்பது கோயிலில் மட்டுமா
நடத்தை செயல்கள் அனைத்துமே
வணக்கமாய்
அமைந்திட வேண்டும்
என்றவர் சொன்னதில் இருந்த உண்மையை
ஏற்றார் மாஸ்டர்
இஸ்லாம் சொல்வதும்
இதுதான் என்றார்”

கலப்புத் திருமணம் நடாத்தவேண்டிய நிலையிலுள்ள தந்தையர் இருவரின் மார்க்கம் பற்றிய புரிதலிலும் புரட்சியைத் தொடுக்கும் கவிஞரின் வரிகளும்

சமத்துவ வாதமாய் மனதில் நின்றன. மதங்களைத் தாண்டி மனிதன் உணர்வுகளால் ஆழப்படுகின்றான் என்பதையும், கல்வியென்பது பகுத்தறிவுச் சிந்தனையை வளர்க்கும் ஒரு கருவி என்பதையும் மகனின் காதல்விவகாரமும் அதனை கையாண்ட முறையும் உணர்த்தியுள்ளது.

சீதனம் பற்றிப் பேசும் காவியத்தில் குற்ற வுணர்வோடு தனக்குள் வினாத்தொடுக்கும் அகவுரை யாடல் சமூகத்திற்கானதாய் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். சீதனக் கொடுமையால் வெளிநாடுகளில் துன்புறும் பலரை நினைவுபடுத்துவதோடு சவூதியில் மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்ட றிஸானாவையும் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். சேர்த்த சொத்தை பிள்ளைக்கு வழங்குவதை அன்பளிப்பென்று எண்ணுதல் தகுமோ? அல்லது சீதனமென்று உணர்த்திடல் வேண்டுமோ? என்ற வினாக்களை எமக்குள் விட்டுச் செல்கின்றது காவியம்.

“வசதி வாய்ப்புகள்
இருந்த பெற்றோர்
வழங்கிய தெல்லாம் சீதன மாகுமோ?

பிள்ளைக் கென்றுதான் சேர்த்தனர்
பெற்றோர்
பிள்ளையின் பெயரில்
எழுதியும் வைத்தார்
அன்பளிப் பென்றிதைப் பெயரிடலாமா?

அரசு கடமை செய்பவர்கள் அரசு அனுப்புமிட மெல்லாம் மறுப்பின்றி பணியாற்றிய பண்பினை விளக்க “தாம் எந்த அரசியல்வாதியின் பின்னால் அலைந்து இடமாற்றத்தை நிறுத்தக் கோரவில்லை” என பெருமை சாற்றும் வரிகள் எமக்கு சாட்டைதான். அன்றைய ஆசான்கள் பாடசாலைக் கடமைக் கூற்றுக்கு அப்பாற்சென்று பெற்றோரையும், சமூகத்தையும் நேசித்தனர். ஊர்த் தலைவராக, பிணக்குத் தீர்ப்பவராக, பாடசாலையில் பற்றைகளை வெட்டுபவராக, ஆலோசகராக, முன்மாதிரியாக தம்மைநிலைநிறுத்திக் கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பெருமையை தமது பழைய மாணாக்கர்களின், பெற்றோர்களின் வாய்மூலச் சான்றாக பெறும்பொழுது அவர்களது முதுமைக் காலம் திருப்தியானதாகவும் தன்னிறைவுடனும் காணப்படுவதை உணர்கின்றனர். அந்தப் பெருமையும் புண்ணியமும் அவர்களின் பிள்ளைகளிடம் வந்தடைவதை ஆசிரியரின் மகனின் திருமணம் உறுதி செய்கின்றது. தந்தையின் குணமறிந்து பிள்ளையை வரன் கேட்கும் முன்னைநாள் மாணாக்கனும் அவரின் குடும்பமும் அதனையொரு பிரதியுபகாரமாய்ப் பார்ப்பது ஆசிரியப் பணியின் மகத்துவம் என்பதை சொற்கவையோடு விளக்கியுள்ளார். பெற்றோர் தம் கடமையென நினைக்கும் அல்லது சுமையிறக்கல் என நினைத்த பெண் பிள்ளைகளின் திருமணத்தில் சிந்தும் கண்ணீரை ஆனந்தக் கண்ணீர் என்று நாம்

உரைத்திட்டாலும் மகளிடமுள்ள உரிமையை, பாசத்தை பங்குபோட்டு பிரியும் ஒரு விலகலை தாங்காது கன்னத்திலோடும் நீருக்கு விதிவிலக்கு யாரும் இருந்து விடமுடியாது என்பதை உயிரோட்டமான காவியமாக்கியுள்ளார்.

“இரவு முழுவதும் நிலவுப் பெண்ணோடு மறைந்து மறைந்து மகிழ்ந்து பின் கடலில் விழுந்து குளித்த தூரியனை இடையில் யாரோ புகுந்து எழுப்பி விட்டனரோ?, தூரியனின் கடமையை யாரும் குறைகூறி விட்டனரோ?” என கண்கள் சிவந்தெழுந்த தூரிய வெப்பநிலை அதிகரித்த ஒரு காலைப்பொழுதினை எள்ளலோடு வர்ணிக்கின்றார். தேர்தல் காலத்தின் திருவிழாக் கோலத்தை தனக்கே உரித்தான கவி நயத்துடன் கேலி செய்யும் காவிய வரிகள் சராசரி வாக்காளனின் விரக்தியின் விம்பங்கள்.

துண்டுக் கவிதைகள்
தொங்கின பெண்களின்
பட்டாஸ் வெடித்தது
குரவை ஒலித்தது
உள்ளூர் கவிஞனின்
வரணனை மிதந்தது
பீரங்கி வாய்களும்
பேசிப் பெருக்கின

தனது மதத்தின் மீதும் அதன் ஒழுக்க விதிமுறைகள் மீதான நம்பிக்கைகள் பற்றியும் பொருத்தமான இடங்களில் பதிவிட்டிருப்பதைக் காணலாம். மகனின் ஆடம்பர வீட்டைப் பார்த்து “ஆடம்பரத்தை அண்ணல் நபி விரும்பியதில்லை” என தனக்குள் சொல்லிக் கொள்வதும், சீதனம் வேண்டா மென்ற பேச்சிலும் இஸ்லாம் சொன்ன வழிமுறை பற்றி விளக்கியுள்ளார். நேர்மையான ஆன்மீகவாதி சிறந்த மனிதனாக மற்றவரை மதிக்கும் மனிதராக இருப்பார் என்பதை அகமது ஆசிரியரென்ற காவியப் பாத்திரத்தினூடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வசதிகள் பெருக உறவுகள் விலகின உறவுகள் தம் கடமைகள் துறந்தன. வானுயர் கட்டடங்கள் மனிதனை தனிமைச் சிறையிலடைத்தன, வழக்கும் தரை மாபிள்களில் உரிமைகள் சறுக்கின, ஆளுக்கொரு அறையென எல்லைகள் இட்டன, கதவுகள் அடிக்கடி மூடியே கிடந்தன. இவையெல்லாம் ஆடம்பரமான தனிக் குடித்தன வாழ்வின் அடைவுகள்.

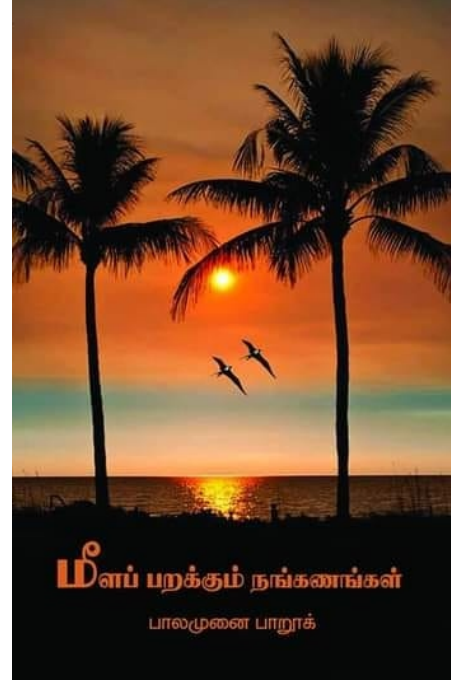
பிறப்பில் இருந்து இறப்பு வரை நிகழும் பருவ மாற்றத்தின் ஈற்றில் முதுமையை எவரும் விலக்கிவிட முடியாது. இந்த நவீன காவியத்தின் பிரதான கருப் பொருளாக முன்வைக்கப்படுவது முதுமையின் உளநலம். பிள்ளைகளின் கடமையுணர்வில் முதுமையின் விருப்பு வெறுப்பை அடையாளப் படுத்தமுடியாமல் போகின்றநிலை துர்ப்பாக்கியமானதே. 65 ஆண்டுகள் எம்மை வளர்த்த பெற்றோரின் இறுதிக் கால ஆசைகளை தேவைகளை நாம் விளங்கிகொள்ளாமல் எமது மட்டத்தில் சில

தீர்மானங்களை எடுத்து அதையிட்டு பெருமிதம் கொள்கின்றோம். ஆனால் வயதும் அனுபவமும் காலத்தால் நீள்கின்றபோது தேவைகள், விருப்பு வெறுப்புக்கள் மாறுபடுகின்றன. முதுமை எய்திய மனம் எளிமையை நாடுகின்றது, தனிமையை வெறுக்கின்றது, தன் கதைகளை கேட்பதற்கு பொறுமையுள்ள செவிகளும் ஒத்துணர்வுவழிக்கும் உள்ளம் படைத்த துணையும் போதுமானதாகி விடுகின்றது. இக் காவியத்தில் 65 வயதை எட்டிய தாய் தந்தையரை ஆளுக்கொருவாராக பிரித்து தத்தமது வீட்டில் தங்கவைத்துவிட்டனர். தாய் தந்தை வாழ்ந்த வீட்டை சின்னவிடம் கொடுத்து கடமை புரிந்தனர். இந்தக் காட்சியினை கவிஞர் “பாசம் பிரித்த நேச உறவு” என்ற தலைப்பின் கீழ் சிந்தையில் பதியும் வண்ணம் எழுதியுள்ளார்.

“தந்தை என்னுடன் வந்து விட்டும்
தங்கை
தாயைக் கொண்டு செல்லலாம்
இந்த வயதில்
இவர்கள் தனியாய்
இங்கு இருப்பது எப்படிப் பொருத்தம்?
முதுமை வயசில்
உதவி இன்றி இருப்பது சரியா?

“பரிவு பாசம் பற்றெனக் கொண்ட
பிள்ளைகள் நாங்கள்
எதனைக் கதைக்கும்
ஊர் இதைப் பார்த்து”
என்றும் கொதித்தார் (மூத்த மகன்)

ஊர் உலைக்குப் பயந்த பிள்ளைகள்போல் முதியவர்களை பிரித்து வசதியோடு வைத்திருக்கின்றனர். நாட்கள் செல்லச் செல்ல நோயிற் படுத்தனர் இருவரும் தனித் தனி வீட்டில் மகனுடனும் மகளுடனும். நோயுற்ற பெற்றோரை வைத்திய சாலைக்கு அழைத்துச் சென்ற பொழுது “உடல் உபாதைகளுக்கு மருந்திடலாம் முதுமையில் ஏற்படும் உளம் மற்றும் அறிகை சார் நோய் களுக்கு நீங்களே மருந்திடவேண்டும்” என்பதாய் அமைகின்றது மருத்துவரின் ஆலோசனை. முதுமையில் என்றும் உளவியல் சார் தேவைகளை வெளிப்படுத்தும் மெய்ப்பாட்டு முறைப்பாடுகளை உதாசீனம் செய்வது அவர்களின் நோய்நிலையை மேலும் கூட்டிவிடும். மருத்துவரின் அறிவுரையை அழகான இலகு தமிழில் எல்லோரும் புரிந்து வைத்திருக்கும் வகையில் கட்டமைத்துள்ளார். கடந்த கால கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வும், ஓட்டுறவும், மரியாதைப் பண்பும் குன்றக் குன்ற முதுமையின் ஆரோக்கியமும் குன்றிவிடுகின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனதும் இறுதி நாட்கள் என்பது அமைதியானதாகவும் அன்பால், பரிவால், உறவுகளால் சூழப்பட்டதாகவும் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நவீன காவியமாய் தந்துள்ளார்.

கூட்டுக் குடும்பமாய்
இருந்த மக்கள்
தனித் தனித் தீவாய்ப்
பிரிந்து போனதால்
உறவு நிலைகள்
சீர்குலைந் திட்டதால்
மரியாதைப் பண்பு
மதிப்பு என்பன குறைந்து விட்டதால்
பிரியத்தோடு இருந்த உறவுகள்
பிரிக்கப் படுவதால்
மன இறுக்கம், விரக்தியென்று
பிணிகள் கூடும்!
முதுமையில் இந்த
நோய்களை அகற்ற
தனிமையை நீக்குதல்...
கலந்துரை யாடுதல்...
கலகலப்பாக இருக்க முனைதல்...
கட்டாயம்” என்றார்.

பாசம் பிரித்த நேசப் பறவைகளை ஒன்றாய் பழைய வீட்டில் மீண்டும் இருத்தி கூடி மகிழ்ந்தனர் பிள்ளைகள். ஒவ்வொரு பிள்ளைகளும் தமது பெற்றோரை இறுதியில் எப்படிப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், முதுமையின் முகவரி தொலைத் தலையும் பெற்றோரிற்கு காணிக்கையாகவும் இந்த நவீன காவியம் விளங்குகின்றது. பிள்ளைகளுக்கு ஏற்பட்ட மனமாற்றம் வாசகர்களுக்கு ஒரு உந்து சக்தியாக அமைவதோடு. ஒவ்வொரு வாசகனின் மனக்கண் முன் தத்தமது பெற்றோரை ஒரு முறையேனும் கொண்டு வந்து நிறுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. கவிஞர் பாலமுனை பாறாக் இன்னும் பல காவியங்களை சமூகநலன் கருதி வெளியிடவேண்டுமென்ற பேராசையோடு நிறைவுசெய்கிறேன்.

1970களில் குமரன் கவிஞர் குழுவில் ஒருவராக அன்று இனங்காணப்பட்ட இன்றைய பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்கல் பற்றி அவரது 55 வருட கால நீண்ட கலை இலக்கிய பயணத்தின் அறுவடை உருவங்களாக மரபுக் கவிதை, நவீன கவிதை, குறும்பாக்கள், ஹைக்கூக்கள், இசைப்பாடல்கள், காவியத் தொடர் என்பவற்றை இனங்காட்டலாம்.

கலா சூழமைவு சாகித்திய மண்டலப்பரிசு உட்பட பல தேசிய பிரதேச கௌரவங்களை பெற்று இன்றும் இயங்கிக் கொண்டு இருப்பவர். பத்துபிரசவங்களை பிரசவித்து கவிப்புனல் கவிஞர் திலகம், பாவேந்தல் என்ற அடைமொழிகளுக்கு சொந்தக்காரர். இவ்வாறு பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்கல் பற்றிநிறைய விடயங்களைக் குறிப்பிடலாம். இந்த பத்துறை ஆளுமைக்கான இந்த சிறப்பிதழில் அவரது இலக்கியப் பணிகள் பற்றி பலர் விரிவாக குறிப்பிடுகின்ற படியால் அவரது பிரசவ முயற்சிகளில் வித்தியாசமானதான “50 எழுத்து ஆளுமைகள்” பற்றி நூல் தொடர்பாக எனது பதிவுகளை இங்கு முன்வைக்கின்றேன்.

இந்த நூலின் உள்ளடக்கங்களே மிக அழகாக கவர்ச்சிகரமாக வெளியிட்ட தமிழன் தினசரியின் பிரதம ஆசிரியர் சிவா இராமசாமியின் பேனாமுனையில் இந்த நூல் பற்றி ஒரு சொல்லில் சொல்வதானால் பொக்கிஷமாக விதந்துரைக்கின்றார். “கலைஞர், எழுத்தாளர் உட்பட்ட துறை விற்பன்னர்கள் பற்றிய விபரங்களை அவ்வப்போது நிகழ்வுகளில் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன். பத்திரிகை, நூல்களிலும் அவர்கள் பற்றிய சுருக்கக் குறிப்புக்களை படித்திருக்கின்றேன். ஆனால் அவர்கள் கடந்து வந்த பாதை, கலை இலக்கிய வாழ்க்கை, நூல்கள், பணிகள், சாதனைகள் என்று பல விடயங்களை அறிந்து கொள்வதற்கு மனம் விரும்பி இருந்தது. அதனால் பாறாக்கல் அவ்வாறு கலை, இலக்கிய, ஊடகவியலாளர்கள் பற்றிய விபரங்களை விவரித்து தமிழ் முரசு இணைப்பில் எழுதி வந்ததை நான் விரும்பியது மட்டுமல்லாமல் அவரின் அந்தப் பகுதியின் வாசகருக்கு இரசிகருமானேன் என்ற அவரது இந்த குறிப்புரைப் பகுதியில் கடைசி வசனம் முக்கியமானது.

வொன்விழாக் கண்ட படைப்பாளியின் 50 எழுத்து ஆளுமைகள் - அன்பு ஜவஹர்ஷா -

பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்கல் இலக்கியப் பொன் விழா-2021 | சனித்திழமை மாலை பாலமுனை மண்ணில்
AKN PHOTOGRAPHY | AKSHAN MOHAMED. | 0750545251

சிவா இராமசாமி குறிப்பிடுவது போல எழுத்துக்களை தணிக்கை செய்ததில்லை என்பதைப் போல இனப் பிரதேச பாகுபாடுகளை கடந்து எழுத்தாளர்களுக்கு பாறாக் இடமளித்திருந்தார் என்ற விடயமும் இந்த நூலில் ஐம்பது எழுத்து ஆளுமைகளின் தகவல்களையும் தெரிவையும் பார்சிற போது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது.

தமிழ்முரசு இணைப்பின் பொறுப்பாசிரியர் ஜீவா சதாசிவம் இலங்கை ஊடகத் துறையில் எந்த தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலும் இல்லாது ஆழமான தேடலுடன் வித்தியாசமாக இயங்கிவரும் துணிவுமிக்க ஒரு பெண்மணி இந்த ஆக்கங்கள் அழகுபெற இவரது பங்களிப்பு முக்கியமானது. மேல் சொல்லப்பட்ட இரண்டு விடயங்களையும் குறிப்பிடாமல் இந்த நூலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்காது.

தமிழ் முரசில் இந்த தொடர் வெளிவந்த காலம் முதல் இதை அவதானித்து வந்தவன் என்ற வகையில் எனது ஊடக அனுபவங்களோடு பலமுறை பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக் இடம் எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துள்ளேன்.

முதலில் அவரது தெரிவு முக்கியமானது. அவர் ஒரு அளவுகோலை வைத்து இருந்தார். பலர் இது தொடர்பாக முரண்பாடான கருத்துக்களை வைத்து இருந்த போதிலும் இவ்வாறு ஒரு பத்தி எழுத்தை தொடரும் போது காலம், வயது, சேவை போன்ற குறி காட்டிகளை வைத்து இருப்பதையாரும் குறையாகக் காணமுடியாது. எழுபதுகளில் எழுதியவரையும், இரண்டாயிரத்து இருபதுகளில் எழுதுகின்றவர்களையும் ஒரு நிறுவனத்தில் வைப்பதை யாரும் சரி காண முடியாது.

உண்மையில் பாறாக்கின் தெரிவின்படி இந்த பட்டியல் ஐம்பது அல்ல மிக நீளமானதாக இருந்தது. வரவேற்பும், தேவையும் இருந்த போதும் ஐம்பது எழுத்து ஆளுமைகளுடன் சுருங்க வேண்டி வந்தமைக்கு இந்த தேடல் முயற்சி மிக கஷ்டமாக இருந்தமை காரணமாகலாம்.

இதில் உள்ள ஐம்பது எழுத்து ஆளுமைகளின் விபரங்களை அவர் தொகுத்த பாணி ஆச்சரியமாக இருந்தது. உரியவரிடம் கேட்டுத் தெரிந்ததைவிட பாறாக் அனுபவத்துடன் தேடலில் தெரிந்த விடயங்களை அதிகமாக இருந்தது. தேர்ந்த ஊடகவியலாளின் ஆற்றல் அங்கு தெரிந்தது. கவிதையின் பல்வேறு வடிவங்களைத் தொட்டு அதில் முழுமையாக பிரகாசித்த ஒருவரால் இது எப்படி சாத்தியமாகியது என்பது எனக்கு ஆச்சரியமான விடயமாகும்.

சகல ஆச்சரியங்களையும் கூட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களை பாறாக் கின் அனுபவத் தேடல் மூலமாக முழுமையாக்கிய விடயம் முக்கியமானதாகும். பிறப்பு, படிப்பு, வெளியீடுகள், பட்டங்கள், விருதுகள், தொழில் என்று பட்டியல் படுத்தும் ஆக்கமாக இவை கருதி இனங்காண முடியவில்லை. பாறாக் விபரங்களைப்

பெறக் கலந்துரையாடியபோது உண்டான மதிப்பீடு தமிழ்முரசு இணைப்பில் ஆக்கம் வெளியானபோது இருக்காது என்றே எண்ணுகின்றேன். “எப்படியோ ஒன்றையும் விடாமல் அவருக்கே உரித்தான கவித்துவத் தோடு இந்த மனிதர் இதை தொகுத்தார்” என்பதே சமகால நண்பர்களின் ஒருமித்த கருத்தாக இருந்தது.

வடக்கு, கிழக்கு, இனம், உள்நாடு, வெளிநாடு என்ற எந்த அளவுகோலும் இந்தப் பட்டியலை பார்த்தவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கும். இந்த எழுத்து ஆளுமைகளில் தாமும் ஒருவராக இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டவர்கள் கூட்டு மொத்தமாக இந்த தொகுப்பை பார்த்தவுடன் தம்மை சமாதானமாக்கிக்கொள்ள வேண்டிய வகையில் இந்த தெரிவு இருந்ததைச் சொல்லலாம்.

ஒவ்வொரு வாரமும் இந்த ஆக்கங்களை தயாரிக்கும் விடயத்தால் அவரது சிரமத்தையும் செலவையும் அதன் ஊடாக அர்ப்பணிப்பையும் பலமுறை கண்டுள்ளேன். ஒவ்வொரு ஆக்கமும் முழுமையாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அவரது கவனமான சலிக்காத உழைப்பு இருந்தது.

அதே நேரத்தில் அவர் எந்த வெட்டுக் கொத்தையும் செய்யாமல் வஞ்சகமில்லாது தகவல்களைத் தொகுத்ததையும் இங்கு சொல்ல வேண்டும். இது சமநிலை உள்ள ஆளுமை ஒருவரால் மட்டுமே முடியும்.

அடுத்த பெரியகைங்கிரியம் நூலாக்கும் முயற்சி பெரும்பாலான ஆளுமைகளின் பங்களிப்போடு நூலாக்கி வெளியீட்டு விழா கொழும்பில் அறிமுக விழா என்ற வகையில் சகல விடயங்களும் வெற்றிகரமாக முடிய பாவேந்தலின் சார்பாக அணுகு முறையே காரணமாகும்.

இதுவரை பத்து நூல்களை வெளியிட்ட அவரது இந்த நூல் தொடர்பான அனுபவங்களில் வித்தியாசமான தாகவும் மறக்க முடியாத ஒன்றாகவும் இருந்து இருக்கும்.

தமிழகத்திலும் சரி, இலங்கையிலும் சரி படைப்பிலக்கியத்தைவிட பத்தி எழுத்து உட்பட வித்தியாசமாக சுயசரிதை, பிரயாண இலக்கியங்களைப் பார்த்து இருப்போம்.

இவைகளோடு வித்தியாசமான தாக வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதுபெற்ற ஒரு கவிஞனின் இன்னொரு பக்க ஆளுமையை இந்த நூல் சொல்லி வைத்துள்ளது என்றே கூறவேண்டும்.

பெண்ணியம் பேசும் தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா

எம்.எஸ்.எம்.அனஸ்

மானிடர் மீதும் தான் சார்ந்த சமுதாயத்தின் மீதும் இலக்கியக் காரனுக்குரிய பொறுப்புப் பார்வையும் கொண்ட கவிஞர் பாலமுனை பாறுக் எழுபதுகளில் இடதுசாரிக் கொள்கைகளின் ஒளியில் கவிதைகள் இயற்றிய காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை பாறுக்கின் கவிதைகளிலும் குறுங்காவியங்களிலும் விரவிக்விடக்கும் பொதுப்பண்பு “மானிடம்” தான்.

கிழக்கு முஸ்லிம்களின் வாழ்வையும் பண்பாட்டையும் பேசும் நான்கு குறுங்காவியங்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஒவ்வொரு காவியத்துக்கும் என சிறப்புப் பண்புகள் உள்ளன. கொந்தளிப்பு அவரது முதல் காவியம் (2010) மானிட நேசத்தையும் பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் கிழக்கு முஸ்லிம்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களையும் மக்கள் தலை நிமிரத்தடையாக இருக்கும் அவலங்களையும் கூறும் அவரது காவியங்களில் கொந்தளிப்பு ஒரு மைல்கல். கொந்தளிப்பின் நாயகன் ஆதங்காக்கா சனாமி காவு கொண்ட துயரங்களில் தோன்றிய கிழக்கு முஸ்லிம்களின் மனச்சாட்சி. அந்தப் பாத்திரம் ஏற்படுத்திய அதிர்வுகள் இப்போதும் என் மனதில் உள்ளன.

அடுத்து அவரது முக்கியமான குறுங்காவியம் “தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா” 2011ல் இது வெளிவந்தது. அதன் நாயகி அமைதிப் பின்னணியில் பூவுக்குள் பூகம்பமாய் வாழ்ந்து மறைந்தவள்.

கொந்தளிப்பில் ஒரு ஆதங்காக்கா தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மாவில் ஒரு செய்னம்பு. வித்தியாசமான பின்னணிகள் வேறுபட்ட பார்வைகள். ஆதங்காக்கா முழு சமுதாயத்தையும் ஊடறுத்து நிற்கும் ஒற்றைப் பாத்திரம். கதைப் பின்னல்கள் இல்லை. சமுதாயப் பார்வையில் இருந்து கதைக்களம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

பள்ளிப் பருவத்திற்கு முன்பிருந்தே செய்னம்புவின் வாழ்க்கைக்கதை ஆரம்பமாகி விடுகிறது. மண வாழ்வில் புகுந்து இறுதியில் தன்னந்தனியாக தோட்டுப்பாயில் சங்கமமாகும் வரை ஒரு கதைக்குள் நாமும் பயணிக்கிறோம்.

செய்னம்பு எம்.எம்.நெளஷாதின் பேகம் கதீஜா அல்ல. பேகம் கதீஜா சாமான்ய ஜீவிதத்தின் நாயகி. செய்னம்பு பெரிய இடத்துப் பெண். வாழ்க்கைச் சமை என்னவென்று அறியாத பெருங்குடியைச் சேர்ந்தவள். ஊர் போற்றும் பெரியம்பிப் போடியின் ஒரே மகள்.

பெரியம்பிப் போடி

பெரியவர்!

பள்ளியின் காழி

படையான் குடியின்

தலைமறைக்காயர்

தலைமுறை தலைமுறையாகவே

போடியார்

இருந்தும் என்ன, ஜீவிதப் போராட்டத்தில் பல

சவால்களுக்கு அவர் முகங்கொடுக்கிறார். தோட்டுப் பாய் மூத்தம்மா என்ற காவியத் தலைப்பு செய்னம்பு துயரப்புயலில் சிக்கிய பெண் என்பதை சூசகமாகச் சொல்வது போல் உள்ளது. பட்டத்து ராணிபோல் பிறந்து மென்ன “காலமாய்ப் போனாள் கிழவி” என்றுதான் கதை சொல்லத் தொடங்குகிறார் கவிஞர்.

துயரக் காவியத்தின் அழுத்தமான கூறுகள் கதை நகர்வில் ஆங்காங்கே விரவிக்கிடக்கின்றன.

திருமணம் செய்னம்புவின் வாழ்க்கையைப் புரட்டிப் போடுகிறது. பெரியோர் பேசிச் செய்ததாயினும் அது பொருந்தாத் திருமணம். இளையம்பிப் போடியின் மகன் அகமனை அவள் கை பிடிக்கிறான். இளையம்பிப் போடியின் மனைவி பெரியம்பிப் போடியின் சகோதரி. அகமன் சொந்த மச்சான். பெற்றோர் பெரியோர் கூடிச் செய்த திருமணம். செய்னம்பு அகமன் திருமண வாழ்வு ஐந்தாண்டுக்குள் மட்டும்தான் நீடித்தது. கணவன் மனைவி உறவில் நெருக்கமில்லை. மனப் போராட்டங்கள் தலைதூக்கின. மனமுடைந்து போனாள் செய்னம்பு. அகமனின் அதிகாரத் தோரணையையும் கடும் போக்கையும் செய்னம்பு வெறுத்தாள். அடிமை போல் நடத்தப்படுவதை அவள் விரும்பவில்லை.

குடும்ப விரிசல் மோசமடைந்த போது ஒன்றிணைக்கும் முயற்சியில் போடிமார்களும் ஊர்த்தலைவர்களும் இறங்கினர். ஆயினும் செய்னம்பு பிரிந்து செல்வதில் உறுதியாக இருந்தாள். கணவன் மனைவி மோதலையும் பாறாக் எழுப்பும் கேள்விகளையும் தனியாக ஆராயலாம். பேசிச் செய்யும் திருமணத்தின் போதாமையையும் இன்னும் குடும்பங்களில் தலைவிரித்தாடும் ஆணாதிக்க அதிகாரத்தையும் கெடுதி எனக் கூறும் துணிவாண்மை ஆக்க விபரிப்புகளில் தொனிக்கின்றன.

மணச்சடங்காலே
இணைந்தனர் இருவர்
மனங்கள் இணைந்திடவில்லையோ?

மணப் பொருந்தந்தான்
பார்த்தனர் பெரியோர்
மனப் பொருத்தம் யார் பார்த்தார்?

ஒழுங்கு படுத்திய
திருமணம் இதனால்
இருமணம் இணைந்திடவில்லையோ
திருமண விரிசலுக்கு இதிலொரு காரணமிருந்தது. இன்னொரு காரணமும் இருந்தது. அது பெண்ணடிமைத் தனத்தோடு சேர்ந்தது.

அதட்டுவர் ஆண்கள்
அடங்குவர் பெண்கள்
அதுவா தொடர்கதை? நீதி?

ஆட்டுவிப்பவர் ஆண்கள்
ஆண்களே தானோ?

ஆடிடும் பம்பரம் பெண்ணோ?

செய்னம்புவை ஆட்டிப்படைத்த மற்றொரு மனக்கவலை இதுதான். கவிஞர் கூறுகிறார்.

அகமனின் போக்கில்

அவள் இவைகண்டாள்

ஆதலால் பிரிந்திட நின்றாள்

தற்காலக் கோரிக்கைகளைக் கையிலேந்தி நின்றாள் செய்னம்பு

குறைவாகவே பேசப்பட்டிருந்தாலும் வண்டிக் கார இஸ்மாயில் இக் காவியத்தில் முக்கியமான பாத்திரம். ஒரு ஊமைக்காதலுக்கு அவன் நாயகன்/பெரிய விபரங்கள்/இது குறித்த எதுவும் காவியத்தில் இல்லை. இஸ்மாயிலும் செய்னம்புவும் பால்ய வயது நண்பர்கள். வண்டி இழுப்பதோடு போடியாரின் வீட்டு அலுவல்கள் குடும்ப ஒத்தாசை எல்லாவற்றிலும் வண்டிக்கார இஸ்மாயில் பங்கு கொண்டான். செய்னம்பு ஒதப் பள்ளிக்குக் கூட்டிச் சென்றான். தனது விருப்பத்தை செய்னம்பு வெளியிட்டால். இஸ்மாயில் அதைச் செய்வான். செய்னம்பு பெரியவளான பின்னரும் வெளியே வண்டியில் கூட்டிச் செல்வது அவளுக்கு உதவிகள் செய்வது தொடர்பில் தடைகள் இருக்க வில்லை.

செய்னம்பு இஸ்மாயிலை விரும்பினாள் என்பதற்கு விபரங்கள் இல்லைத்தான். அவள் மணம் செய்த அகமன் இஸ்மாயில் போல் இருக்கவில்லை.

இஸ்மாயிலை நினைத்து செய்னம்பு உருகினாள் என்பதற்கு காவியத்தில் சான்றுகள் இல்லை. மண வாழ்க்கை நடந்ததால் மற்றொரு திருமணத்தையும் அவள் ஏற்க மறுத்து வந்தாள். பெரிய வீட்டு சம்பந்தங்களையும் அவள் வெறுத்தாள். இந்த நேரத்தில் தான் தந்தை ஒருமுடிவெடுக்கிறார். தனது வீட்டின் வண்டிக்கார இஸ்மாயிலை மணக்க மகளின் சம்மதத்தைக் கேட்கிறார். சம்மதம் தெரிவிக்க அதிக நேரம் ஆகவில்லை. அவளுக்கு கென்று மணவாளன் பற்றி ஒரு சித்திரம் இருந்திருக்கின்றது. அமைதியாகக் கவிஞர் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“நேர்மையும் உழைப்பும்

நேர்த்தியும் தொழுகையும்

இளமையும் அழகும்.....

நிறைந்த

உருவமொற்றவளின்

கண்களில் தெரியச் சம்மதம் தெரிவித்தாள்“

மகளின் மனதைப் பெற்றோர் தேடிப்பார்க்கத் தவறிவிட்டதைத்தான் இவ்வரிகள் கூறுகின்றனவோ? செய்னம்புவை இரண்டாம் தாரமாக மணப்பதற்கு இஸ்மாயிலிடமும் எந்தத் தயக்கமும் இருக்கவில்லை. பணத்துக்காக இருக்கலாமா? இல்லை. மஹர் (மணக் கொடை)கொடுத்துத் திருமணம் செய்கிறான். மாமனார் தயவில் வாழ்வதை நிராகரிக்கிறான். உழைத்துக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றும் ஒரு வழியை இஸ்மாயில் தேர்ந்தெடுக்கிறான். சீதனத்தை நிராகரிக்கும் இக்கால இளைஞர்களின் பட்டியலில் அவனும் இணைகிறான்.

செய்னம்புவும் இஸ்மாயிலும் தூரத்துக் கிராமம்

ஒன்றில் குடும்ப வாழ்வை ஆரம்பிக்கின்றனர். செய்னம்புவின் ஆடம்பர வாழ்க்கை சாமான்ய ஜீவிதமாகிறது. காலம் வேகமாய் ஓடி மறைந்தது. இப்போது எல்லாவற்றையும் இழந்த செய்னம்பு, மூத்தம்மா உருவில் உழைத்து வாழ்கிறாள்.

தோட்டுப்பாய் விரித்தாள்
மூத்தம்மா!
வெட்டும் கட்டும்
சூட்டிப்புமாய் இருந்த வட்டைக்குள்
கதிர் பொறுக்கி
களவெட்டி அறுத்தும்
நெல் கூட்டிக் கொண்டு வந்து
முடாப்பானைக்குள் இட்டு அவித்தாள்.

பாலமுனையாரின் குறுங்காவியங்களின் தனித்துவம் காவியக் கதைகளினூடாக அவர் வீசும் சமூக அரசியல் பார்வை எனலாம். மேலே தரப்பட்ட கவிதை வரிகள் கூறுபவை இறுதிக்களைச் செய்திகள். அடுத்தது காறடிக் காட்சிக்குக் கவிஞர் எம்மை அழைத்துச் செல்கிறார். முப்பது வருடங்களுக்கு முந்திய களேபரக்(இன்றும் இருக்கலாம்) காட்சிகள் அவை.

சமூகப் பிரிவினை எல்லாவற்றிலும் இருந்தது. மரணச் சடங்கிலும் மரண ஊர்வலத்திலும் இருந்தது. இருதரப்பு வாதங்கள் முடிவற்று நீடித்தன. ஊர்வலத்தில் கலிமாலை ஊர்திரச் சொன்னது ஒரு காலம். கத்தங்கள், ஓதல்கள் தேவைதானா, வாதங்கள் சீறிப் பாய்ந்தன. மையத்துக் களரிகளிலேயே கருத்து பேதங்கள் வெடித்தன.

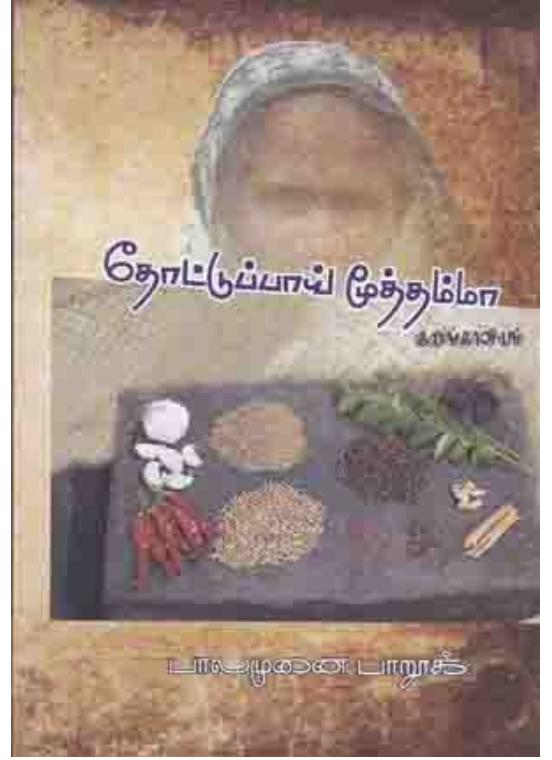
இவற்றை யாராவது பதிவு செய்ய வேண்டாமா? பிரச்சினைகளைக் கண்டஞ்சும் இலக்கியம் மக்கள் இலக்கியம் ஆகாது. நீதிக்குக்குரல் கொடுக்காத இலக்கியங்கள் வெறும் வார்த்தைக் குவியல்களாகத் தான் எஞ்சி நிற்கும். பாறாக் மற்றொரு பாதையில் பயணிப்பவர். செய்னம்புவின் மரண ஊர்வலத்தில் திகைப்பளிக்கும் பேதங்களையும் காட்டும் பலவரிகள் உள்ளன.

அமைதியாய்ப் போவது தான்
ஆகுமெனச் சில பேர்கள்
மையத்தின் பின்னால்
மௌனமாய்ச்சென்றார்கள்.

கலிமாலை மொழிவது தான்
அழகென்று சிலபேர்கள்
உரத்துக் கலிமாலை
ஓதியே சென்றார்கள்

இதுவமில்லை அதுவுமில்லை என்று மூன்றாம் குழுவின் ஊர்கதை அளந்தபடி சென்றார்கள் செய்னம்புவின் ஊர்வலத்திலும் எந்தக் கட்சிக்காகவும் கவிஞர் குரல் கொடுக்கவில்லை. ஒற்றுமை சிதறும் காட்சிகள் எழுப்பும் வேதனைகளைத் தான் அக்கவிதைகள் பேசுகின்றன.

கலிமா முழக்கம் வானம் வளர அதிர்ந்தாலும்

மற்றும் சிலர் வாய் மூடி மௌனித்துச் சென்றனர். ஊர்வலம் கருத்து பேதங்களில் மூழ்கி இருந்தாலும்

“புறப்பட்டு சந்தூக்கில்
போயிற்று மையத்து”

மூத்தம்மாவை நல்லடக்கம் செய்யும் போதும் கருத்து பேதங்கள் வெடித்தன.

மண்மூடி மேடமைத்து
மீலான் கட்டைகளைக்
குற்றிய பின்
ஓதென்றார் ஒருவர்
“தங்கீன் ஓதுவதே
தகுமென்றார்”

தல்கீனா சீவனற்ற கட்டைக்கா கொத்துபாவை ஓதுங்கள் கேட்டவர்கள் பயன் பெறுவர் என்று மற்றொருவர் கூற பிரிந்தார்கள் ஜமா அத்தார் (ஊர்மக்கள்)

மையத்தில் கூடியவர்கள் கருத்து பேதங்களால் பிரிந்தே கலைந்தார்கள் என்று துயர் வரிகளாகப் பாறாக் இதைப் பதிவு செய்கிறார். பாரம்பரியமும் புத்துயிர்ப்பும் நடத்திய மோதல்களின் ஒரு பகுதி செய்னம்புவின் நல்லடக்கத்தையும் விட்டு வைக்கவில்லை. கவிஞரால் என்ன செய்ய முடியும். ஆயினும் தொண்டைக்குள் திரண்ட துயரத்தை வெளிப்படுத்த அவருக்கு வார்த்தைகள் இருந்தன.

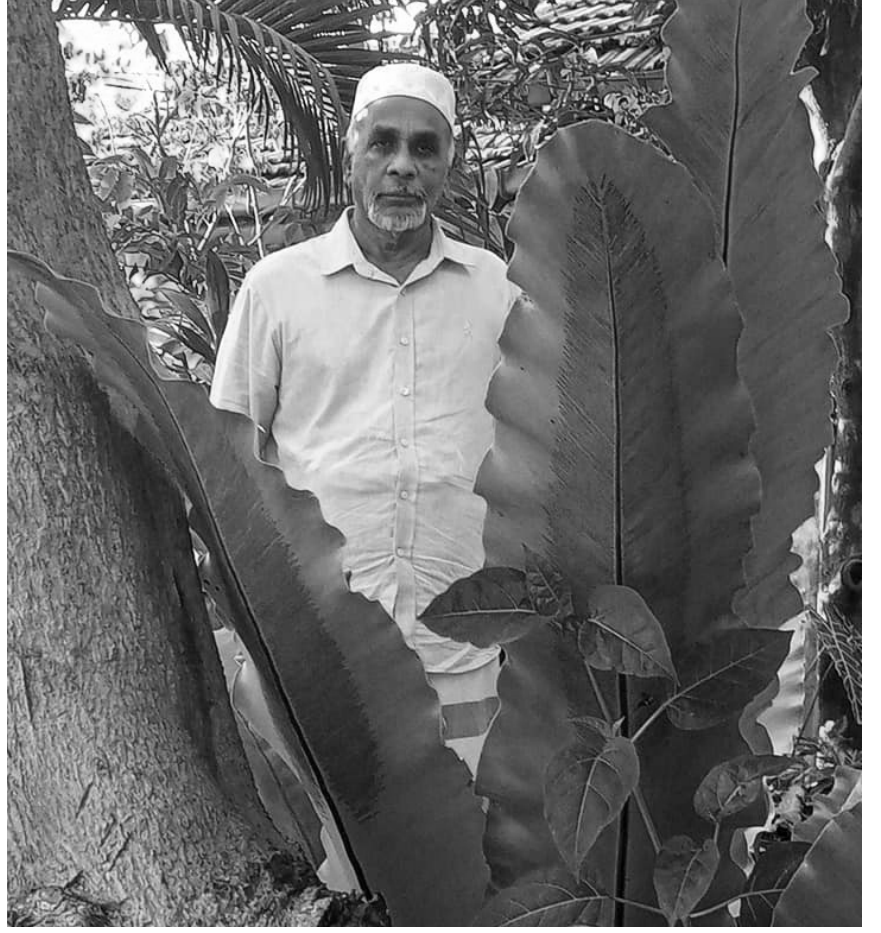
வெட்கித்து மையத்தில்
குந்தியிருந்த கொத்துகளுமும்
இதுகண்டு
கூனிற்று குறுகிற்று!

வானம் இருண்டு முழங்கிற்று.

நேர்காணல்

பாலமுனை பாறாக் ஈழத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவர். 11 நூல்களை இலக்கிய உலகிற்கு தந்துள்ளார். இவரது காவியங்கள் தனித்துவமானவையாகவும் சுவை மிகுந்தனவாகவும் காணப்படுகின்றன. தொடர்ச்சியாக 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலக்கிய உலகில் பயணித்து வருபவர். ஜீவநதி வாசகர்களுக்கு பாறாக்கின் நேர்காணலை தருவதையிட்டு மகிழ்கின்றோம்

**பாலமுனை பாறாக்
சந்திப்பு - பரணீ**

பரணீ:

உங்கள் பெற்றோர், பிறந்த ஊர், பாடசாலைக்கல்வி பற்றி அறிய விரும்புகின்றோம் அவற்றைப் பற்றிக் கூறுங்கள்...

பாலமுனை பாறாக்:

அம்பாரை மாவட்டத்தில் அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் பாலமுனை என்ற ஊர் எனது பிறப்பிடமும் வசிப்பிடமும்.

மீராலெவ்வை மரைக்கார் முகம்மது லெவ்வை- ஆதம் லெவ்வை முஹல்லம் அலிமா நாச்சி ஆகியோர் எனது பெற்றோர்.

பாலமுனை நோமன் கத்தோலிக்கத் தமிழ்க் கலவன் பாட சாலையில் (தற்போதைய அல்-ஹிதாயா மகளிர் கல்லூரி) ஆரம்பக் கல்வியையும், க.பொ.த. சா/த வரை மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியிலும், க.பொ.த உயர் தரத்தை கல்முனை லாஹிராக் கல்லூரியிலும், கற்றவன்.

பரணீ:

பாடசாலைக்காலத்தில் உங்களிடையே இலக்கிய விதையை உன்றியவர்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பாலமுனை பாறாக்:

பாடசாலைக் காலத்தில் இருந்தே கலை, இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் நான் ஈடுபட்டேன். மட்/ மெதடிஸ்த கல்லூரியில் நான் கற்ற போது எனக்கு தமிழ்ப்பாட

ஆசிரியராக வாய்த்திருந்தவர் சைவப்புலவர் வீ.சித்தி வினாயகம் அவர்கள். அவர் இலக்கியப் பாடல்களை விளக்கும் முறையிலும், பாடல்களில் வரும் பாத்திரங்களாகவே அவர் மாறி, கற்பிக்கும் விதத்திலும் நான் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தேன். கலை, இலக்கிய இரசனையை எனக்கு ஏற்படுத்தியதோடு, “ஹோல்டம்” இல்லம் சார்பாக பேச்சு, விவாத, நாடகப் போட்டிகளில் நான் பங்கு கொள்ள ஊக்கம் தந்தவராக அவரைச் சொல்வேன். கலை, இலக்கிய விதை அங்கிருந்தே ஊன்றப்பட்டதாக எண்ணுகின்றேன்.

பரணீ:

உங்களது முதல் படைப்பு எது? வெளியான காலம்? வெளியான ஊடகம்?

பாலமுனை பாறாக்:

சிந்தாமணியில் நகைச்சுவைப்பகுதிக்கு எழுதி எழுத்து துறைக்கு வந்தவன். வெற்றிமணி சிறுவர் சஞ்சிகையிலும் எழுதியிருக்கின்றேன். 1968 - 1969 காலப்பகுதியில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக எழுதி 1970 இல் தினபதியில் வெளியான

“செக்கர் வானச் சிவப் பினிலே

சிந்தை மயங்கி அமர்ந்திருந்தேன்

சேவடி பாதம் சிலம்பொலிக்க

சேயிழையவனும் வந்தனளே!”

என்று தொடங்குகிற “கனவுக் கன்னி” என்று

தலைப்பிலான முதல் கவிதையோடு கவிதைத் துறைக்குள் வந்தவன் நான்.

பரணீ:

“பாலமுனை பாறாக்” என்ற தங்கள் பெயரில் உள்ள பாலமுனைக் கிராமம் பற்றிக் கூறுங்கள்? என் உங்கள் பெயருடன் உங்கள் கிராமத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள விரும்பினீர்கள்?

பாலமுனை பாறாக்:

அம்பாரை மாவட்டத்தில் அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில் இயற்கைவளம் நிறைந்த ஒருர் பாலமுனை. கல்முனை- அக்கரைப்பற்று பிரதான வீதியில் கல்முனையில் இருந்து 17 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரின் சிறப்புகள், பெருமைகள் தொடர்பாக எனது “பாவேந்தல் பாடல்க”ளில் உள்ள பாலமுனைத் தாய் என்ற பாடலிலும், மற்றும் பா(ல்) அமுதூறிய பாலமுனை என்ற எனது கவிதையிலும் சொல்லியிருக்கின்றேன் பாலமுனை மீது பற்றும் பாசமும் அதிகம் . எனது தந்தை இந்த ஊரின் பள்ளிவாசல் தலைவராகவும், ஊரின் தலைவராகவும் கண்ணியம் பெற்றிருந்தவர். தந்தையைப் போலவே, ஊரின் பல்வேறு வளர்ச்சிப் படிகளிலும், அபிவிருத்திப் பணிகளிலும் ஊரின் கல்வி சுகாதார மேம்பாட்டுப் பணிகளிலும் கிராமோதய சபைத் தலைவராக, பள்ளிவாசல் தலைவராக இருந்து நானும்

கவனஞ் செலுத்தி வந்திருக்கின்றேன்..

“தாயில் தன்நாட்டில் தான்படித்த பள்ளியிலே நேயமிலாதவர்கள் நெஞ்சமிலாதவரே” என்பார் பாவலர் பஸில் காரியப்பர்.

அவற்றோடு “தன் ஊரில்” என்பதையும் சேர்த்துப் பார்ப்பவன் நான். அந்த நேயம்தான் எனது பெயரோடு ஊரின் பெயரையும் சேர்த்துக் கொள்ளக் காரணமாக இருந்திருக்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

பரணீ:

ஆரம்ப காலத்தில் உங்கள் கவிதைகளின் பாடுபொருள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பாலமுனை பாறாக்:

நான் கவிதை எழுத ஆரம்பித்த 1970 களில் “இலக்கியம் மக்களுக்காக” என்று பேசிய முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணி, அதிலிருந்து பிரிந்து “கலை - கலைக்காக” என்று பேசிய எஸ். பொ.வின் நற்போக்கு அணி, மெய்முதல் வாதம் பேசிய, மு.தனையசிங்கத்தின் “மெய்யுள் அணி” என்பன இலக்கிய உலகில் இயங்கின.

இலக்கியம் மக்களுக்காக என்ற கோட்பாட்டில் இயங்கிய முற்போக்கு அணியின் இடதுசாரிச் சிந்தனைகளோடு இணைந்ததாக எனது இலக்கியப் பயணமும் அமைந்தது.

வர்க்க முரண்பாடு, சுரண்டல் என்பவற்றை

எடுத்துக் காட்டுவனவாக, சுரண்டலுக்கு எதிரான குரல்களாக, சமத்துவ, சமதர்ம சிந்தனைகள் கொண்டதாக புரட்சிகரச் சிந்தனைகளை உள்ளடக்கியதாக, புதுயுகம் நாடிய படைப்புக்களாக அக்கால பெரும்பாலான இளம் படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் வெளிவந்தன.

அவ்வாறான எனது பெரும்பாலான படைப்புக்கள் குமரன், மல்லிகை, செம்மலர் போன்ற சஞ்சிகைகளிலும், தேசாபிமானி, புதுயுகம், ஜனவேகம் போன்ற இடதுசாரிப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தன.

பரணீ:

ஈழத்தில் காவியங்களைப் படைப்பவர்கள் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலரே உள்ளனர். அவர்களுள் மிகச் சிறப்பான காவியங்களை படைப்பவர்களில் ஒருவராக நீங்கள் உள்ளடங்குகிறீர்கள். காவியங்களை சிறப்பாக ஆக்க நீங்கள் மேற்கொள்ளும் செயல்முறை பற்றிக் கூறுங்கள்? கிராமத்து நினைவுகளை காட்சிப்படிமங்களாக உங்கள் காவியங்கள் கண்முன் கொண்டு வருகின்ற. இந்த அனுபவ வெளிப்பாடு பற்றியும் கூறுங்கள்?

பாலமுனை பாறாக்:

நீங்கள் குறிப்பிடுவது போல, விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய சிலரே ஈழத்தில் நவீன காவிய முயற்சியில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர்.

மஹாகவி, முருகையன், நீலாவணன், அப்துல் காத்தர்லெப்பை, பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை, எஸ். பொ. எம். ஏ. நஞ்சுமான், மு. பொன் னம் பலம், வ. ஜ. ச. ஜெயபாலன், அஷ்வகோஸ், றஷ்மி, ஆகியோரை நவீன காவிய முயற்சிகளில் ஈடுபாடு காட்டியவர்களாகப் பேராசிரியர் செ. யோகராசா ஆவணப்படுத்துவார். வரன் முறையான காவிய முயற்சிகளில் முன்னிற்பவராக டாக்டர் ஜின்னாஷரிபுத்தீன் குறிப்பிடப்படுவார்.

எனது காவிய முயற்சி 2010ல் இருந்து துவக்கம் பெறுகின்றது.

கொந்தளிப்பு(2010), சுனாமி அனர்த்தத்தை தொட்டெழுந்து தென் கிழக்கு முஸ்லிம் மக்களின் விவசாய, மீனவ வாழ்வு, இருப்பு என்பன தொடர்பாகப் பேசியது. தோட்டுப் பாய் மூத்தம்மா(2011)இப்பிரதேச முஸ்லிம் மக்களின் சடங்கு, சம்பிரதாயம், பேச்சுமொழி என்பவற்றை எடுத்துச் சொன்னது. எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு (2012)போர்க்கால சூழல், இன விரிசல், இந்திய அமைதி காக்கும் படையினரின் வருகை, வாழ்க்கைப் பாதிப்பு என்பன பற்றிக் கூறியது.

2020ல் வெளிவந்த மீளப் பறக்கும் நங்கணங்கள், தள்ளாத வயதில் பிரித்து வைக்கப்படுவதால் பெற்றோருக்கு ஏற்படும் மன உளைச்சல், அழுத்தம், நோய் என்பன பற்றிப் பேசியது.

ஒவ்வொன்றும் வித்தியாசமான பொருள் மற்றும் வடிவ உத்திகளில் எனது காவியங்கள் அமைந்து வந்திருப்பதையும், தொடர்ச்சியான எனது பங்களிப்பையும் உங்களைப் போன்றவர்களும் ஆய்வாளர்களும்

எடுத்துக் காட்டுவது மகிழ்ச்சி தருவதாகவும் இத்துறையில் என்னை ஊக்குவிப்பதாகவும் அமைகிறது.

காவியங்களைப் படைப்பதற்கென்று முன் கூட்டிய ஆயத்தங்கள் எதனையும் நான் செய்வதில்லை. மேசை கதிரையை இழுத்து வைத்துக் கொண்டு அதற்கென்று குந்தியிருந்து காத்திருந்து எழுதுவது மில்லை. அவ்வப் பொழுது உள்ளத்தில் வந்துசேரும் காட்சிப் படிமங்களை எழுத்தில் தர விழைகிறேன். அவ்வளவுதான்.

சாதாரண மக்கள், அவர்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகள், நமது கிராமம், பழக்கப்பட்ட இடங்கள், நமது பேச்சு மொழி, பண்பாடு, நாம் அன்றாடம் சந்திக்கின்ற விடயங்கள் என்பவையே காட்சிப் படிமங்களாக எனது காவியப் படைப்புக்களில் இடம் பெறுவதை வாசகர்கள் அறிவர்.

அனுபவம், மொழி அறிவு, தொய்வு படாமல் கதையை நகர்த்திச் செல்லும் உத்தி என்பன கூடிவரும்போது சிறந்த நவீன காவியங்களாக நமது படைப்புக்கள் அமைந்து வரும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்.

பரணீ:

உங்களுடைய நூல்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பாலமுனை பாறாக்:

1987ல் இருந்து எனது படைப்புக்களை நூலாக்கித் தருகின்ற முயற்சிகளில் அக்கறை காட்டி வருகின்றேன். (இது மிகச் சிரமமான பணி. ஈழத்தில் எழுத்தாளனை படைப்புகளை, தனது சொந்தச் செலவில் அச்சிட்டு வெளியீடு செய்து, விற்பனை செய்து பணத்தை மீட்டுக் கொள்ள வேண்டிய துயர நிலை இன்றும் தொடர்வதை இலக்கிய உலகம் வேதனையோடு சொல்லும்)

- 1-பதம்(1987) - கவிதை
 - 2-சந்தனப்பொய்கை-(2009)- கவிதை
 - 3-கொந்தளிப்பு-(2010) நவீன காவியம்
 - 4-தோட்டுப் பாய் மூத்தம்மா-(2011)- நவீன காவியம்
 - 5-எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு(2012)- நவீன காவியம்
 - 6-பாலமுனை பாறாக் குறும்பாக்கள்(2013) - குறும்பா
 - 7-வலைக்குள் மலர்ந்த வனப்பு-(2017) முகநூல் கவிதைகள்
 - 8-மீளப் பறக்கும் நங்கணங்கள்(2020)- நவீன காவியம்.
 - 9-பாலமுனை பாறாக்கின் மூன்று நவீன காவியங்கள்-(2020)
 - 10-பாவேந்தல் பாடல்கள்-(2022) இசைப் பாடல்கள்
 - 11- 50 எழுத்து ஆளுமைகள்(2023)- கட்டுரைகள். என்பன எனது நூல்கள்
- இவை தவிர, இணைத் தொகுப்பாசிரியராக நான் பங்களித்த நூல்
- எழுவான் கதீர்கள்(1989) கவிதைத் தொகுப்பு.
- எனது இலக்கிப் பொன்விழா மலராக நண்பர்களாலும் அறிஞர்களாலும் கொண்டுவரப்பட்ட நூல் பாவேந்தல் பொன்னேடு.(2022)

பரணீ:

நீங்கள் பெற்றுக் கொண்ட விருதுகள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பாலமுனை பாறாக்:

பட்டங்கள் விருதுகள் குறித்த பல்வேறு வகையான கண்ணோட்டங்கள் உள்ளன. இன்றைய இலக்கிய உலகில் அவ்வப்போது உருவாகின்ற முகநூல் குழுமங்கள் கூட தினமும் பலநூறு பட்டங்களை அள்ளி இறைக்கின்றன. பல நூறு “சாகரங்க”ளும், “விறுதாளர்”களும் உருவாக் கப்படுகின்றார்கள். ஆகையினால், விருதுகளின், தன்மை, தரம் குறித்த பார்வைகள் வேறுபடுகின்றன.

விருதுகள், பரிசுகள் அவற்றை வழங்குபவர்களின் மேன்மையிலும், தகுதியிலும் பெருமை பெறுகின்றன.

நமது படைப்புகள் குறித்த ஆய்வுகள், விமர்சனங்கள் பாராட்டுக்கள் கிடைக்கும் போது நமது பணியில் ஒரு திருப்தியும், உற்சாகமும் கிடைக்கின்றன.

எனது படைப்புகளுக்கும் விருதுகள், சான்றுகள் பரிசுகள், சின்னங்கள் கிடைத்துள்ளன.

கொந்தளிப்பு நவீன காவியம் (2010) அரச சாஹித்ய சான்றிதழைப் பெற்றது. தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா(2011) அரச சாஹித்ய மண்டல விருது, கொடகே சாஹித்ய மண்டல விருது, யாழ் இலக்கியப் பேரவை விருது என்பவற்றைப் பெற்றது,

பாவேந்தல் பாடல்கள் (2022) அரச சாஹித்ய மண்டல விருதைப் பெற்றது.

கலாபூஷணம்(2009), கிழக்கு மாகாண வித்தகர் விருது(2014), கலாசாரத் திணைக்களம் வழங்கும் சுவத விருதுகள் என்பனவும் கிடைத்திருக்கின்றன..

புலவர் மணி ஆ.மு ஷரிபுத்தீன் நினைவாக நடத்தப்பட்ட சர்வதேச கவிதைப் போட்டி, காத்தான்குடி நவ இலக்கிய மன்றம் கவிஞர் அப்துல் காதர் நினைவாக நடத்திய சர்வதேச கவிதைப் போட்டி, வகவம்(ஸ்தாபக) நடத்திய சர்வதேச கவிதைப் போட்டி என்பவற்றில் கலந்துகொண்டு விருது, சின்னம், பணப்பரிசு என்பவற்றைப் பெற்றுள்ளேன். கொழும்பில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் (2012) சிரேஷ்ட கவிஞருக்கான விருது எனக்கு கிடைத்தது.

மூத்த பேராசிரியர் சிவலிங்க ராஜா தலைமையிலே இயங்கிய நடுவர் குழு இரண்டு வருடங்களாக படைப்பாளர்களை சுயமாக ஆய்வு செய்து யாழ் மண்ணில் விருதளித்துக் கொளவித்தது. அதில் வென் மேரி அறக் கட்டளையின் வாழ்நாள சாதனையாளர் விருது(2022) எனக்கு கிடைத்தது.

இலங்கையில் தேசியத் தினசரியொன்று விழாநடத்தி விருதளித்த முதல் நிகழ்வு கொழும்பில் நடைபெற்ற போது, இலக்கியத்திற்கான தமிழன் விருது (2023) எனக்கு கிடைத்தது.

தென்றல் சஞ்சிகையின் வீசு தென்றல் விருது(2023)ம்

பாவேந்தல், கவிப்புனல், கவித்திலகம் போன்ற பட்டங்களும் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன..

பரணீ:

வங்கியாளராக இருந்து கொண்டு எவ்வாறு நேரத்தைக் கண்டு பிடித்திருக்கீ?

பாலமுனை பாறாக்:

கற்பனைச் சிறகை விரித்துப் பறந்து, கவிதை தேடிப் பிடித்து, இடம் ஒதுக்கி அமர்ந்து எழுதுபவனல்ல நான். அனுபவங்கள். அன்றாடம் காணுகின்ற காட்சிகள், சந்திக்கின்ற பிரச்சினைகள், எனது மண் என்பவையே எனது கவிதைகளாகின்றன.

கவிதை உணர்வு என்பது நேரம், காலம், இடம் பார்த்துத்தான் வருமென்பதில்லை. வேலை நேரத்திலும் அது வரலாம். வரும்போது, சில வேளை, எழுதிக் கொள்ள வாய்ப்பில்லாமற் போனாலும் மனதில் ஒரு ஒழுங்கமைப்பில் தேக்கி வைத்துக் கொண்டு, பின்னர் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது எழுதி விடலாம். இதனால் வங்கி வேலை எனது எழுத்துப் பணிக்கு தடையாக அமைந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. அத்துறைப்பணியின் போது கிடைத்த அனுபவங்கள் கூட எனது கவிதையாகி இருக்கின்றது. பதத்தில் இடம்பெற்ற “இன்னும் கடனை ஏன் தீர்க்கவில்லை யென உன்னிடத்தில் கேட்டேன் நான் ஓ..! ஏன் நீ அழுதாயோ?” என்று ஆரம்பிக்கும் கவிதை, வங்கிக் கடனை அறவீடு செய்யச் சென்றபோது கிடைத்த அனுபவத்தில் எழுந்தது தான்.

கொந்தளிப்பு, தோட்டுப் பாய் மூத்தம்மா காவியங்களும் வங்கிக்கடமைகளில் கடன் அதிகாரியாக நான் மும்முரமாகப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்த காலங்களில் எழுதி வெளியிட்டவைதான்.

பரணீ:

இன்றைய இளம் கவிஞர்கள் பற்றிய உங்கள் கருத்து?

பாலமுனை பாறாக்:

இன்றைய காலக் கவிஞர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் புதுக் கவிதையையே தனக்குரிய கவிதை வடிவமாக ஏற்றுக் கொண்டு எழுதி வருகின்றார்கள். மரபை ஒட்டு மொத்தமாக புறந்தள்ளி வைத்து விட்டு, “பழம்பாணி”க் கவிதைகளேன அவற்றை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு புதுமை செய்வதாக எண்ணி “வசன முறிவு”களைச் செய்து வருகின்றார்கள்.

கருத்துச் செறிவுள்ள, பிறநாட்டு தத்துவங்கள் உட்பொதிந்த,இன்றைய காலத்துக்குகந்த பொருளருவம் பெற்ற படைப்புக்களாக அவர்களின் சில படைப்புக்கள் அமைந்த போதிலும் கூட, வடிவ நேர்த்தி உடையவையாக,மொழியழகு உள்ளவாக அமையப் பெறாமல், மொழிபெயர்ப்பு வரிகளைப் போலமைந்து அவை காணப்படுவதால் இரசனைக் குரியவாக அவை அமைவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு அப் படைப்புகளுக்குக் கெதிராக வைக்கப்படுகின்றது .

ஒரு இலக்கியப் படைப்பு எந்தவொரு உயர் நோக்கத்தை கொண்டதாக அமையப் பெறினும் இரசிக்கும்படியான- சுவை தரும் படைப்பாக அமையும் போதே வாசகர்களிடம் அப்படைப்பு சென்றடையும்..

ஆதலால்,நமது முன்னோடிக் கவிஞர்களின் வழியில், “கவிதை உயிர்த் துடிப்பான இலக்கிய வடிவம்” என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, சீரொழுங்கில், பேச்சோசைப் பண்பில், ஒத்திசைப்புடைய செய்நேர்த்தி மிக்க கவிதைகளைத் தர முன்வருவார்களாயின், நமது இன்றைய காலக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் இன்னும் மெருகு பெறும்- அக்கவிதைகள் வாசகர்களின் ஈர்ப்பைப் பெறும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்.

பரணீ:

உங்கள் 50 ஆளுமைகள் பற்றிய நூல் பற்றி?

பாலமுனை பாறாக்:

எனது 50 எழுத்து ஆளுமைகள் நூல், தமிழன் பத்திரிகையின் “தமிழ்முரசு “இணைப்பில்(18-09-2022முதல் 10-09-2023 வரை)நான் வாராவாரம் எழுதி வந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல். ஈழத்தின் மூத்த, முக்கிய எழுத்தாளர்களின் விபரங்களைப் பதிவுசெய்யும் முயற்சியாகவே இந்நூல் விரிந்தது.

ஐம்பது வருட இலக்கிய அனுபவம் மிக்க பல்வகை எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும் அவர்கள் வாழும்பொழுதே எழுதிப் பதிவு செய்வதே எனது பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. அதன்படி, ஈழத்தின் சம கால நவீன இலக்கிய வாதிகள், கலைஞர்கள், ஊடக வியலாளர்களை, ஒரு விரிந்த பார்வையில், அவர்களின் இலக்கிய முயற்சி, ஆற்றல், அனுபவம், துறை சார்ந்த தேர்ச்சி நூல்கள், கலை இலக்கிய சாதனைகள், வாழ்வு கல்வி, குடும்ப விபரங்கள் என்பன வெளித் தெரியும் வகையில் பதிவு

செய்தேன். 50 எழுத்தாளர்களைப் பதிவு செய்யக் கிடைத்தது.ஈழத்தில் எழுத்து, இலக்கிய கர்த்தாக்களைப் பதிவு செய்யும் முயற்சி சைமன் காசிச் செட்டி அவர்களின் காலத்தில் இருந்தே ஆரம்பிக்கின்றது. இம்முயற்சியில் இன்னும் சிலரும் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர் இதன் தொடர்ச்சியாக, எனது இப்பதிவு நூல் அமைகிறது. ஒரு காலப்பணியாகவும், வரலாற்றுக் கைமாறாகவும் ஆய்வாளர்களால் இந்நூல் பார்க்கப் படுவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

பரணீ:

உங்களது ஆக்கங்கள் இடம் பெற்ற ஊடகங்கள்?

பாலமுனை பாறாக்:

எனது ஆக்கங்கள் ஈழத்தில் வெளியாகும் தேசியப் பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி,மற்றும் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. இந்திய செம்மலர், ஏன் என்ற இதழ்களிலும் எழுதியிருக்கின்றேன். மலேசியாவின் திருப்பம் இதழிலும் எழுதியுள்ளேன். பிரான்ஸில் இருந்து 50 ஆண்டுகளாக வெளிவரும் தமிழ் நெஞ்சம் இதழின் ஆசிரியர் குழுவின் உறுப்பினராகவும்,இலங்கைப் பிரதிநிதியாகவும் உள்ளேன். வானொலி, முகநூல் தொலைக் காட்சி கவியரங்குகளில் தலைமை தாங்கி நடத்தி வருகின்றேன். இலங்கை இந்திய இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளிலும் பங்குபற்றி கவிதை படிக்கின்றேன். இவ்வாறுதான் எனது இலக்கிய முயற்சிகள் தொடர்கின்றன.

இவ்வேளையில்,இவ்வாறு சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டு ஈழத்து எழுத்தாளர்களை,கலைஞர்களைப் பதிவு செய்கின்ற, ஆவணப்படுத்துகின்ற ,உற்சாகப் படுத்துகின்ற ஜீவநதிக்கு எனது மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

தென் கீழக்கு முஸ்லீம் பிரதேசத்தின் ஆவணம்

இலங்கைத் தமிழ்க் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் கல்முனைப் பிரதேசத்துக்கு குறிப்பிடத் தக்கதொரு பங்குண்டு. வாய்மொழி இலக்கியத்திலிருந்து நவீன இலக்கியம் வரை இந்தப் பங்களிப்பு விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது.

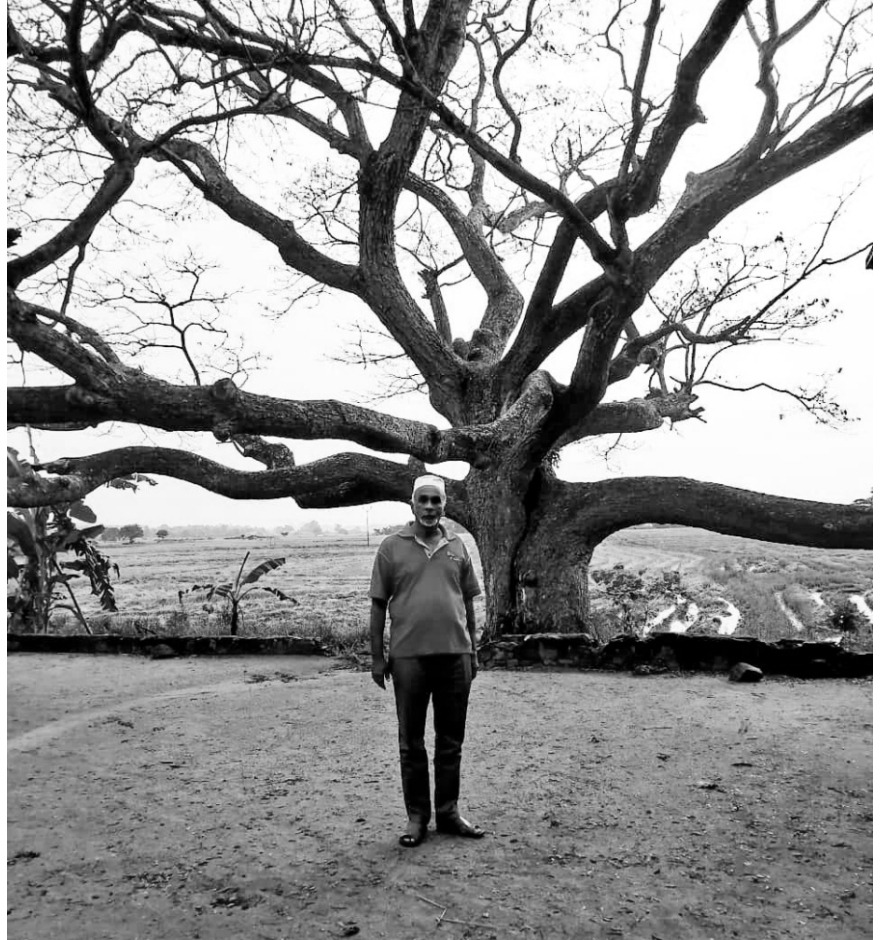
இலங்கை நவீன தமிழ்க்கவிதைப் பாரம்பரியத்தை மஹாகவி தொடக்கி வைக்க அதன் பங்கு தாரராக கிழக்கிலங்கையில் நீலாவணன் மாறுகிறார். பின்னர் சசி, நுஃமான், சோலைக்கிளி என்று அந்தப் பாரம்பரியம் நீளுகிறது அதேபோல அடஸ் மருதூர்க் கொத்தன், உமாவரதராஜன் என்று கிழக்கிலங்கையிலிருந்து ஈழத்துச் சிறுகதைக்கு வளம் சேர்த்த பலர் உளர். அதேபோல் சிறப்பான விமர்சனப் பாரம்பரியத்துக்கு கிழக்கிலங்கையிலிருந்து சசி, நுஃமான் முதலானோரை உதாரணமாக குறிப்பிட முடியும். இந்த வளம் இப்பிரதேசம் பற்றிய பார்வையையும் நமக்கு ஊட்டியது. இவ் விலக்கியங்களின் ஊடாக இப்பிரதேச மக்களின் அரசியல், மொழி, பண்பாடு அத்தனையும் வெளிப்பட்டது.

இவ்வரிசையிலே, நீலாவாணன் எழுதிய “வேளாண்மை” என்ற குறுங்காவியம் 1982ல் வெளிவந்தது. இப்பிரதேச மக்களின் பிரதான தொழிலாக அமைந்த நேற்பயிர்ச் செய்கை தொடர்பான விபரங்களை கலை நயத்துடன் அக்குறுங்காவியம் வெளிப்படுத்தியது. அதேபோன்று மருதமும் நெய்தலும் கூடிய தென்கிழக்குப் பிரதேச முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துவதாக பாலமுனை பாறுட்கின்

“கொந்தளிப்பு” எனும் குறுங்காவியம் அமைகிறது.

இந்தக் “குறுங்காவியம்” என்ற சொற்றொடர் விமர்சனத்துக்குரியது. மஹாகவி இதனை “நவீன காவியம்” என்பார். நுஃமான் “நெடுங்கவிதை” என குறிப்பிடுவார். உண்மையில் இவ்வகையறாக்கள் சமூக, பொருளாதார, வரலாறு, அரசியல் பதிவினைச் செய்யும் நெடுங்கவிதைகளாக அமையும் சுவைமிக்க படைப்பே மானுட சமூக அவலங்களைச் சித்திரிக்கும் படைப்புக்களாகவும் இவை அமைவதுண்டு.

பாலமுனை பாறுட்கின் கல்முனைப்

பிரதேசத்திலிருந்து சுமார் 50 வருடங்களுக்கு மேலாக கவிதை எழுதிவரும் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞர் பதம், சந்தனப் பொய்கை ஆகிய கவிதை நூல்களின் ஆசிரியர் இவர்.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 1970களில் முனைப்புப் பெற்ற இடதுசாரி சிந்தனைப் போக்கில் கவிதை எழுதத் தொடங்கிய பாலமுனை பாறாக் தான் சார்ந்த சமூகத்தின் துன்ப ஒலியைக் கவிதையாக்கியவர். தான் சார்ந்த சமூகத்தின் ஆன்மீக உணர்வுகளைக் கவிதை ஆக்கியவர். “கொந்தளிப்பு” மூலம் தான் சார்ந்த பிரதேச, சமூக, பண்பாட்டு உணர்வுகளை மொத்தமாக வெளிப்படுத்துகின்றார். “கொத்தளிப்பு” சுனாமி பேரவலத்தின் பிணைணியில் எழுந்தது.

ஆழிக்கடலெனும் அழகுப் பெண்ணாள்
நீலச்சேலை
அணிந்தே இருந்தாள்...!
வெள்ளைக் கரையோடு
வண்ணச் சேலை
கொள்ளை அழகு, கொள்ளை அழகு!
.....
.....

இந்தப் பூனையும் குடிக்குமோ பால் என
எண்ணும் படியாய்
இருந்தது கடலும்!

கொந்தளிப்பென்று
கொடூரம் புரிந்த
அருதக் கடல்தான் இந்தக் கடலா?

சுக்மான கடற்கரைக் காட்சியும் குடும்ப வாழ்வின் இனிய உணர்வுகளும் குடும்பக் கலாசாரப் பரிமாணங்களும் சுனாமியின் பேரவலத் துள் மறைவதும் சுனாமியைத் தொட்டெழுந்த முதலாளித்து வத்தினதும், அரசியலினதும் நவீன கபளீகரங்களும் “கொந்தளிப்பில்” தெளிவாகிறது.

“கொத்தளிப்பு” முஸ்லிம் அரசியல் இருப்பு தொடர்பான கேள்விகளையும் எழுப்புகிறது. இந்த விபரம் இக்கவிதையில் “துறைமுகப் பணிகள்” பற்றில் விவாதத்தில் விலாவாரியாக பேசப்படுகிறது.

அடக்கப்படலாம், நமது
அடையாளங்கள்
அகற்றப்படலாம்
நமது இருப்பே கேள்வியாகி
ஒடுக்கப்படலாம்.

நமது கலை கலாசாரங்கள்
மார்க்க அனுமதி

இல்லா தொழியலாம்.....
.....

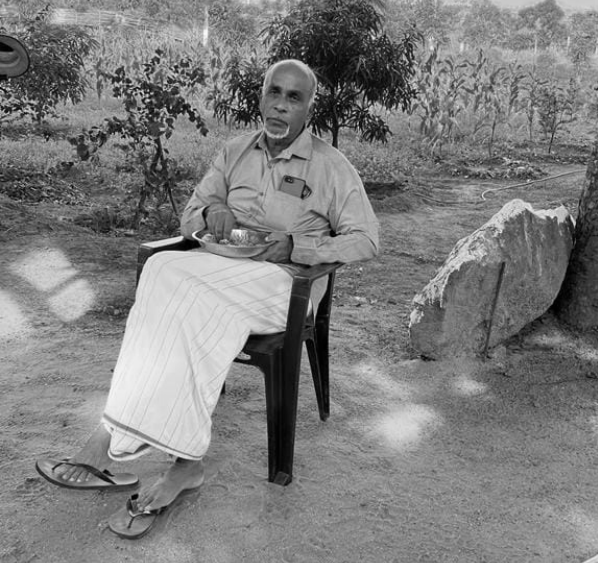
மீனவ தொழில் முறை வரலாறு, அம்பாப் பாடல்கள், கடற்கரையில் றைறா என்ற கிராமிய சிறுவர் விளையாட்டு முதலான சுவையான தகவல்களும் இக்கவிதையினூடே வெளிப்படுகின்றது.

மேலும், இப்பிரதேசத்தின் வயல் நிலங்களின் வரலாறு, வேளாண்மை முகாமைத்துவம், வேளாண்மைத் தொழில் முற்றிலும் இயந்திரமயமாகியுள்ள சூழ்நிலை, முதலானவையும் கொந்தளிப்பில் பதிவாகியுள்ளது.

குறிப்பாக தென்கிழக்குப் பிரதேச முஸ்லிம்களின் வாழ்வினைப் புலப்படுத்தும் குறிப்பிடத்தக்கதொரு படைப்பாக பாலமுனை பாறாக்கின் கொந்தளிப்பு அமைந்துள்ளது.

துணிச்சலுடன் கவிஞர் எடுத்துரைக்கும் அரசியல், சமூக சுரண்டலுக்கு எதிரான கருத்துக்கள் வரவேற்கத்தக்கன. கலைநயத்துடன் கவிதை சொல்லும் பாங்கும் விதந்துரைக்கத்தக்கது.

இலக்கியத்தின் ஒட்டுமொத்தப் பணியினை தன் படைப்பு மூலம் பாறாக் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பாலமுனை பாறாக்குக்கு நமது பாராட்டுக்கள்!

பாலமுனைத் தாய்

உன்னைநான் என்றென்றும் மறவேனம்மா-என்
உணர்வோடு கலந்திட்ட உயிர் நீயம்மா
மண்ணேதான் ஆனாலும் மடி நீயம்மா
உன்னைநான் ஒருபோதும் மறவேனம்மா!

பால்பொங்கி வளம்பெற்ற தாய் நீயம்மா
பாலமுனைப் பெயர்பெற்ற பதி நீயம்மா

வயல் வளமும் கடல் வளமும் நீ பெற்றவள்
வளப்போடு இயற்கை வளம் தான் பெற்றவள்
அன்பான மக்களினை நீ பெற்றவள்
வந்தாரை வரவேற்று மலர்வுற்றவள்

பால்பொங்கி வளம்பெற்ற தாய் நீயம்மா
பாலமுனைப் பெயர்பெற்ற பதி நீயம்மா!

உன்னைநான் ஒருபோதும் மறவேனம்மா
மண்ணே நீ ஆனாலும் என் மடி நீயம்மா

கல்புகளில் குர்ஆனைச் சுமந்திட்டவர்
கற்றதனால் இனபேதம் களைந்திட்டவர்
கலாசாரம் பண்பாட்டில் மிளிர் கின்றவர்
உன்மக்கள் தாயே நீ உயர்ந்திட்டவர்

உன்னை நான் ஒருபோதும் மறவேனம்மா-என்
உணர்வோடு கலந்திட்ட உயிர் நீயம்மா!
பால்பொங்கி வளம்பெற்ற தாய் நீயம்மா
பாலமுனைப் பெயர்பெற்ற பதி நீயம்மா!

- பாலமுனை பாறாக்

குறுங்கதை

தருமம்

குளித்துவிட்டு தலையைத்
துவட்டிக் கொண்டிருந்த
பொழுது தான் அந்தக்
குரல் கேட்டது.

“ஹதியாத் தாங்கம்மா”

“பிச்சைக்காரப் பட்டாளம்
விடிந்து வெயில் ஏற்றதுக்
கிடையில எத்தின
பேருக்குத்தான் குடுக்கிற”

தலையைக் துவட்டிக் கொண்டிருந்தவள்
அலுத்துக் கொண்டாள்

மீண்டும் அந்தக் குரல்
ஈனசரத்தில் ஒலித்தது

“ஹதியாத் தாங்கம்மா”

“இவங்க உடமாட்டாங்க”
கூந்தலை மடித்துக்
கட்டிக் கொண்டே சில்லறை
நாணயங்களை தேடினாள்

“சீ.. சில்லறையையும் காணல்ல
சில்லற இல்ல
எண்டு சொல்லுவம்”

அவசரமாக எழுந்தாள்
கைக்குள் “மழுக்”
என்றது சற்று வலி
யெடுத்தது. மனசு எதையோ
மாறி நினைத்தது.

கொடுப்பதற்காக ஒரு
நூறு ரூபா நோட்டை
எடுத்துக் கொண்டு
வெளியே வந்தாள்

யாசித்தவள் வெளியேறி
இருந்தாள்.

- பாலமுனை பாறாக்

உங்கள் இல்லங்களில் நடைபெற
இருக்கும் மங்களகரமான
நிகழ்வுகளுக்கு...

மதி கலர்ஸ்

தருமண அழைப்பீழை
காட்சியறை

MATHI
COLOURS

WEDDING CARD SHOW ROOM

15/2, Murugesar Lane, Nallur, Jaffna.

T.P: 021 2229285, 077 7222259

இச் சஞ்சிகை அவ்வாய் கலையகம் வளையீட்டு உரிமையாளர் கலாநிதி கு. கலாணி அவர்களால் மதி கலர்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிடல் வளையிடப்பட்டது.